

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 1.
Telefon Nr. 102-79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.650.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe

Cena
egz. **25** gr.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą uwzględniane.
Redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty, umieszczona jest na ostatniej stronie.

Wydawnictwo i Redakcja „Nowego Dziennika”

zawiadamia w głębokim smutku o nieodżałowanej śmierci swego długoletniego współpracownika bl. p.

Dra BENJAMINA BENONA SEIDENA

współredaktora „Nowego Dziennika” i adwokata,

który zmarł po krótkiej a ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 36.

Pogrzeb odbędzie się dziś we czwartek 7-go kwietnia b. r. o godzinie 3 popołudniu z domu przedpogrzebowego na cmentarzu żydowskim w Krakowie.

Podwójny wyrok śmierci w procesie moskiewskim

Stern odwołuje zeznania w śledztwie. — „Nieeuropejskie metody badania”

Moskwa. 6. 4. PAT. W drugim dniu procesu przeciw Sternowi i Wasiljewowi, przedpołudniową rozprawę wypełniło badanie świadków oraz odczytywanie wyjątków z dossier procesu kontrrewolucyjnego organizacji Lubarskich z r. 1928. Badanie świadków zmierzało do powiązania sprawy Lubarskich z obecnym procesem. Popołudniu odbyło się tajne posiedzenie, na które dopuszczono przedstawicieli ambasady niemieckiej i poselstwa polskiego. Po wznowieniu posiedzenia jawnego pod koniec przewodu sądowego Stern usiłował odwołać wszystkie zeznania i unieważnić swoje podpisy, złożone w śledztwie wstępem, powołując się kilkakrotnie na nieeuropejskie metody badania.

których jednak, pomimo nalegań ze strony prokuratora i sądu bliżej nie określił.

Prok. Krylenko w mowie oskarżającej zażądał kary śmierci dla obu oskarżonych. Obroń

ca Wasiljewa prosił sąd o darowanie życia jego klientowi. Wasiljew w ostatnim słowie oświadczył, że popełnił ciężki grzech wobec swej ojczyzny. Osk. Stern w ostatniej chwili stwierdza, że ponieważ adwokat nie bronił go, przeto zrzeka się jego obrony i zapowiedzianego ostatniego słowa. O godz. 1-szej według czasu moskiewskiego sąd udał się na naradę. O godz. 5:45 trybunał wydał wyrok, skazujący obu oskarżonych Sterna i Wasiljewa

na karę śmierci przez rozstrzelanie.

Oskarżeni wyrok przyjęli spokojnie. W motywach wyroku powiedziane jest m. in. że oskarżeni działali z ramienia organizacji kontrrewolucyjnej, utworzonej w r. 1928 przez obywatela polskiego Wsiewołoda Lubarskiego, który przybył do Moskwy rzekomo w charakterze kurjera dyplomatycznego.

Trzy państwa naddunajskie sto a przed bankructwem

(Telegram własny „Nowego Dziennika”).

Paryż. 6. 4. (B) Londyński korespondent „Morning Post” dowiaduje się, że podczas rozmowy Tardieu—Mac Donald najważniejszą rolę odgrywał plan naddunajski z tej przyczyny, ponieważ według przeciwnych informacji i rzeczoznawców francuskich i angielskich trzy państwa naddunaj

skie których nazw nie wymieniają, stoja przed bankructwem i o ile do 30 km. nie otrzymają pomocy, będą zmuszone do ogłoszenia zupełnego moratorium. Otrzymałszy tę informację premier Mac Donald natychmiast aprobował plan francuski w całej rozciągłości.

We czwartek dnia 7 kwietnia 1932

OTWARCIE RESTAURACJI I BUFETU „HOTELU MONOPOL”

KATOWICE, UL. DWORCOWA

po gruntownej renowacji, odpowiadającej wszelkim wymaganiom nowoczesnego komfortu, pod kierownictwem p. Józefa Bogusza, b. dzierżawcy Restauracji „Stary Teatr” w Krakowie. — O liczne odwiedziny uprasza

800 m

Dyrekcja Hotelu i Restauracji Monopol, Katowice

Wyrok w procesie szpiegowskim

Warszawa 6. 4. PAT. W dniu dzisiejszym o godz. 14,20 warszawski sąd okręgowy wydał wyrok, skazujący Antoniego Stanisławskiego na 10 lat ciężkiego więzienia i Michalinę Groń na 3 lata więzienia, zastępującego dom poprawy, za szpiegostwo na rzecz jednego z państw ościennych. Jednocześnie sąd postanowił zapisać skazanym areszt prewencyjny od 15 lipca 1931 roku.

Paul Boncour następcą Brianda w Genewie

Paryż 6. 4. (B) Prezydent Doumer podpisał dziś nominację Paul Boncoura na stałego delegata francuskiego w Lidze Narodów na miejsce zmarłego Brianda.

Zniżka poborów urzędniczych na Węgrzech

Budapest 6. 4. (R) Rada ministrów uchwałała obniżyć pobory urzędników państwowych i komunalnych z dniem 1-go kwietnia b. r. o 3 proc. Po za tem uchwałała obniżyć pobory urzędników państwowych z dniem 1-go kwietnia b. r. o 2 proc. i pobory urzędników komunalnych z dniem 1-go kwietnia b. r. o 1 proc.

10-go i 24-go

(b) W najbliższą niedzielę, dnia 10 kwietnia, rozegra się w Niemczech ostateczna batalja o urząd prezydenta Rzeszy. W przeciwieństwie do pierwszego aktu wyborczego, z dnia 13 marca, wynik nie ulega tym razem żadnej wątpliwości. Kartka wyborcza zawiera trzy nazwiska zamiast pięciu, a poza tem rozstrzyga teraz już tylko większość relatywna. Musiałby zająć chyba jakiś dla Hitlera cud prawdziwy, ażeby z urny nie wyszedł jako zwycięzca marszałek Hindenburg.

Przypominamy pokrótce wynik wyborów z 13 marca. Hindenburg uzyskał 18,650.730 głosów (49,6 procent oddanych głosów), Hitler 11,339.285 (30,1 proc.), Duestenberg 2,557.590 (6,8 proc.), Thälmann 4,983.197 (13,2 proc.) i Winter 111.432 (0,3 proc.). Hindenburgowi za brakła więc zupełnie minimalna ilość głosów.

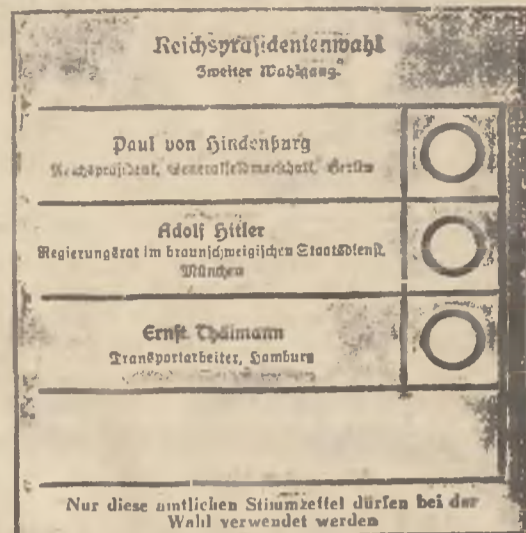
Obecnie odpadł przywódca Deutsch-nationale Duestenberg oraz zgoła operetkowy Winter. Gdyby więc proporcja głosów zupełnie się nie zmieniła i gdyby nawet wszystkie głosy niemiecko-narodowych przypadły Hitlerowi a nie Hindenburgowi, to mimo to zwyciężyłby Hindenburg ze swymi przeszło blisko 19 milionami głosów. Zdaje się jednakowoż, że wybory najbliższej niedzieli zmienią proporcję głosów raczej na korzyść Hindenburga aniżeli Hitlera. Oba bloki prowadzą wprawdzie propagandę z równą gwałtownością, psychologicznie jest jednak zrozumiałem, iż odniesione poprzednio zwycięstwo bardziej może dopinguje niż klęska. Klęska wzmaga wprawdzie zapalczywość i zaciekrzewienie u przywódców partyjnych, i oddanych partyjników, o ile jednak idzie o licznijszą znaczną armię sympatyków, i tego typu który Niemcy nazywają Nachzügler, to na nich klęska działa raczej deprymująco i odstraszająco. Wybór Hindenburga jest więc pewny, a pytanie zachodzi tylko co do tego, czy klęska Hitlera będzie 10 kwietnia bardziej jeszcze dotkliwa aniżeli 13 marca.

Bo 13. marca poniósł Hitler klęskę istotnie dotkliwą. Nie znaczy to oczywiście, by partja narodowych socjalistów została faktycznie adruzgotana, ani też bynajmniej nie należy lekceważyć uzyskanej przez Hitlera ilości głosów. Jedenaście i pół miliona oddanych kartek, tj. przeszło 30 procent wszystkich oddanych głosów — to wcale nie bagatela. Poseł dr. Thon, oceniając pierwszy akt wyborczy, pisał w tem miejscu o „zastraszających cyfrach”. Cyfra ta i ten odsetek są istotnie zastraszające. Ale problem ten ma jeszcze drugą swoją stronę, niemniej ważną i znamioną. Hitlerizm jest w Niemczech ruchem zdobywczym, znajduje się w pełni ofensywy, szedł dotychczas od zwycięstwa do zwycięstwa, świeciła nad nim gwiazda coraz większych i coraz bardziej oszalańcujących sukcesów i triumfów. Wszyscy przeciwnicy, z wyjątkiem komunistów, czynili wobec tego triumfalnego pochodu hitleryzmu pożałowania godne wrażenie broniącej się rozpaczliwie twierdzy, która w bliższej albo dalszej przyszłości skazana jest na niechybną zagładę. Hitlerizm szedł naprzód, a raczej butnie i brutalnie rozpierał się łokciami i — zwyciężał. I oto nagle — poniósł klęskę Partje środka z socjalistami skupiły blisko 50 procent głosów, a Hitler tylko 30 procent. Gwiazda Hitlera zbladła. Prostły człowiek niemiecki nagle spostrzegł, że Hitler nie jest wszechmocny. Sugestia „wodza” załamała się. A uczyniono przytem w obozie Hitlera ten olbrzymi i niewybaczalny błąd, że najniepotrzebniej w świecie i wbrew wszelkiej rozsądnej taktyce partyjnej wystawio no kandydaturę samego Hitlera, choć miano tylko nadzieję, a nie miano przecieć z góry — pewnością zwycięstwa Hitlerizm jest tedy zachwiany, a mistyczny prawieże prestige samego Hitlera dotkliwie nadwierzony...

Czy jednak zachwianie hitleryzmu jest definitywne — to okaże dopiero dzień 24 kwietnia. W tym dniu odbędzie się wybory do kilku sejmików krajowych Rzeszy niemieckiej, a w szczególności do sejmiku pruskiego Prusy zaś są dla

Rzeszy niemieckiej niewątpliwie tem, czem „czar wrony” Wiedeń dla chrześcijańsko-socjalnej Austrii. W Prusiech rządzi dotąd jeszcze ciągle koalicja weimarska z socjalistami Braunem i Severingem na czele. Przeciwno tym Prusom skierowana jest cała wściekłość reakcji niemieckiej i hitleryzmu. Skoro nie powiódł się wybór na prezydenta Rzeszy, któremu miał towarzyszyć pucz, mający na celu zamach stanu i objęcie władzy w drodze rewolucyjnej przez narodowych socjalistów, pragną oni przynajmniej rozbić demokratyczno-socjalistyczne rządy pruskie i w ten sposób ułatwić sobie swoją pracę na przyszłość. Gdyby Hitler został był prezydentem, gdyby ofensywny rozmach jego partji nie był się załamał, wybory do sejmiku pruskiego wypadłyby niewątpliwie na jego korzyść. Ale i teraz, po nie ulegającym prawie wątpliwości zwycięstwie Hindenburga w dniu 10 bm., sytuacja wyborcza przy wyborach do sejmiku pruskiego nie jest bynajmniej dla stronników demokratycznych tak pomyślna, jak przy wyborach na prezydenta Rzeszy. Procent uzyskanych przez Hindenburga głosów w dniu 13 marca w Prusiech był znacznie gorszy, aniżeli na terenie reszty Rzeszy niemieckiej. Klucz do przyszłej sytuacji politycznej w Niemczech leży przeto nie tyle w zwycięstwie Hindenburga jako prezydenta, ile raczej w ukształtowaniu się przyszłego sejmiku i przyszłego rządu w Prusiech. A w tym względzie horoskopy nie są wcale świetne. W tym kierunku zwycięstwo Hindenburga posiada tylko względną i dość problematyczną wartość. Hindenburg kryje swoją osobą nie tylko socjalistów, ale i dużą część reakcyjnej prawicy. Na jego zwycięstwie zerować będzie w pierwszym rzędzie prawica, podczas gdy lewica wydzie z gołymi rękami. Jest to osobny, ciekawy rozdział polityki niemieckiej, rozdział, któremu na imię: tragedia niemieckiej socjalnej demokracji... Sfery lewicowe liczą się już dzisiaj z tem.

Przy przeczułeni, bólach głowy, bezsenności, ospałości, przygnębieniu, uczuciu strachu posiadamy w naturalnej wodzie gorzkiej „Franciszka-Józefa” niezawodny środek domowy do usunięcia wszelkich zaburzeń przewodu pokarmowego w każdym jego odcinku.

Tak wygląda oficjalna kartka wyborcza przy wyborach w dniu 10 bm.

że koalicja weimarska nie powróci więcej w Prusiech do władzy, a ławy rządowe w sejmie pruskim zajmie, już w najlepszym wypadku, jakiś gabinet urzędniczy.

Właściwa gra rozegra się więc dopiero 24-go kwietnia. Wówczas dopiero staną przeciw sobie właściwi przeciwnicy — republika i faszyzm. Wybory z 10 kwietnia są o tyle tylko ważne, iż proporcja oddanych głosów może stanowić tylko zapowiedź dla właściwej walki — przy wyborach do sejmiku pruskiego.

Prawdą jest, że ze stanowiska polityki między narodowej niema zasadniczych różnic między Hitlerem a Hindenburgiem, bo na platformie rewizji traktatów pokojowych stoją obaj — zawsze jednak dla świata i pokoju światowego lepiej jest, nieskończenie lepiej, jeśli w Niemczech panuje republika a nie hitlerowski faszyzm.

Konferencja czterech mocarstw

Londyn 6. 4. (L.) Konferencja 4 mocarstw w sprawie planu federacji naddunajskiej zebrała się dziś popołudniu na pierwsze posiedzenie w gmachu ministerstwa spraw zagranicznych. W posiedzeniu wzięli udział: premier MacDonald, minister spraw zagranicznych sir John Simon, minister handlu Runciman, francuski minister skarbu Flandin, włoski min. spraw zagr. Grandi, i niemiecki sekretarz stanu w min. spraw zagr. von Bülow.

Po posiedzeniu wydano komunikat oficjalny wedle którego konferencja utworzyła komitet, mający na celu opracować i przedłożyć konfe-

rencji sprawozdanie o obecnej sytuacji gospodarczej i finansowej państw naddunajskich. Poza tem komitet ma opracować praktyczne wskazówki, w jaki sposób możnaby tym państwom przyjąć z pomocą. Sprawozdanie ma być przedłożone konferencji na jutrzejszym posiedzeniu plenarnym. Następnie reprezentanci 4 państw postanowili utworzyć podkomitet rzeczoznawców, którego zadaniem będzie zbadać wydany niedawno raport komisji finansowej Ligi Narodów w sprawie pomocy finansowej dla państw naddunajskich.

Konferencja w sprawie bezrobocia

Warszawa 6. 4. Sin. Dziś odbyła się w prezydium Rady ministrów pod przewodnictwem wicepremiera Zawadzkiego konferencja poświęcona sprawom bezrobocia. Uchwalono utrzymać przy życiu komitety do walki z bezrobociem, w tych dzielnicach, gdzie nasilenie bezrobocia jest większe. Co do dodatkowych opłat pocztowych na cele walki z bezrobociem, przeważała opinia, iż należy opłaty te znieść, o ile znajdzie się inne źródła dochodów. Ostatecznej decyzji nie powzięto.

Raszewski—Dziadosz

Warszawa 6. 4. Sin. Dziś miał się odbyć proces wytoczony przez ein generała Raszewskiego dyrektorowi biura sejmowego dr. Dziadoszowi. Dr Dziadosz w polemice z gen Raszewskim napisał, że syn generała był w czasach polskich oficerem pruskim i nazywał się „von Raschewsky”.

Na dzisiejszym rozprawie zjawił się dyr Dziadosz w towarzystwie swego obrońcy adw. Wośserbergera. Nie zjawił się natomiast oskarżyciel prywatny wobec czego sprawa została umorzona.

Sprawa Jasnowidza Ossowieckiego umorzona

(Telefonom od naszego korespondenta)

Warszawa 6. 4. Sin. Dochodzenia prokuratorskie, podjęte przez prokuraturę warszawską go sądu okręgowego przeciwko znanemu jasnowidzowi inż. Ossowieckiemu, zostały ukończone i nie będzie dalszego biegu sprawy, wobec braku danych co do zarzutów, stawianych inż. Ossowieckiemu.

—ośc—

Zgon sędziego Najw. Tryb. Adm.

Warszawa 6. 4. PAT Dzisiaj zmarł tu sędzia Najwyższego Trybunału Administracyjnego ś. p. Feliks Krzyżanowski były prezes komisji likwidacyjnej Zarządu cywilnego ziem Wołynia Fronta podolskiego, były prezes Towarzystwa pomocy ofiarom wojny w Kijowie. Zmarły w wieku lat 60.

Warszawa 6. 4. Sin. Koszta rzeczowe i personalne ostatniego powszechnego spisu ludności w Warszawie wynosiły tylko 20.784 zł.

Bł. p. Dr Benjamin Benno Seiden

W najgłębszym smutku i serdecznym żalu przychodzi nam donieść o niespodziewanym zgonie naszego długoletniego kolegi redakcyjnego i kierownika działu gospodarczego naszego pisma, adwokata dra Benjamin Benno Seiden.

W niedzielę, dnia 27 marca poddał się nieodżałowany towarzysz i kolega nasz operacji ślepej kieszki, a zgon nastąpił w dniu wczorajszym wskutek komplikacji, jakie wyłoniły się po operacji.

Z nazwiskiem i pracami bł. dra Benjamin Seiden spotykali się czytelnicy nasi niemal codziennie na łamach „Nowego Dziennika”. Artykuły i poglądy bł. dra Seiden nacechowane głęboką erudycją, wnikliwą analizą i niezwykłą zdolnością syntetycznego ujmowania poszczególnych problemów oraz całokształtu życia gospodarczego, stanowiły prawdziwy drogowskaz w chaotycznym labiryncie współczesnych procesów gospodarczych. Toteż nie dziwnego, że artykuły bł. dra Seiden były stale przedrukowane przez liczne pisma żydowskie oraz z uznaniem cytowane przez całą prasę krajową.

Ekonomiczną zajmował się bł. dr. Benjamin Seiden bardzo żywo już podczas swoich studiów uniwersyteckich. Prócz doktoratu prawa miał bł. p. Dr. Seiden ukończony fakultet filozoficzny. Na wydziale prawniczym należał On do najzdolniejszych uczniów prof. Adama Krzyżanowskiego, który Go też bardzo wysoko cenił. W roku 1921 ukazała się nakładem Polskiej Akademii Umiejętności wartościowa rozprawa dra Seiden pt. „O procesie i czynnikach kształtowania się cen”, zajmująca poczesne miejsce w polskiej literaturze ekonomicznej. Otwierała się przed Nim w związku z Jego studjami i niezwykłymi zdolnościami w dziedzinie ekonomii, rokująca duże nadzieje kariery naukowej, jednak bł. dr. Seiden wybrał działalność publicystyczną, przygotowując się zarazem do zawodu adwokackiego, któremu się później równolegle z pracą w naszej redakcji poświęcił. Pierwszy artykuł bł. dra Seiden ukazał się w naszym

piśmie dnia 22 sierpnia 1921 r., a ostatni — p. t. „Wielkość i upadek Ivara Kreugera” — w numerze z dnia 30 marca br., kiedy już złożony był choroba po operacji.

W ostatnich tygodniach swego niestety tak krótkiego życia — bł. p. dr. Seiden urodził się w Krakowie w roku 1896 — przygotowywał Zmarły zbiór i komentarz obowiązującego ustawodawstwa przemysłowego na terenie Rzeczypospolitej, nie było Mu atoli danem pracy tej ukończyć.

W Zmarłym żegnamy w ciężkim smutku nie tylko znakomitego współpracownika, ale też i serdecznego towarzysza i kolegę. W ruchu sjonistycznym czynny był bł. dr. Benjamin Seiden od najmłodszych lat aż do ostatniej chwili. Przed trzema laty zasiadał w Egzekutywie Organizacji Sjonistycznej naszej dzielnicy jako jeden z jej członków, a zawsze był oddanym i wiernym wyznawcą i pracownikiem naszej idei.

Schodzi z Nim do grobu kryształowo czysty charakter, człowiek wybitnej wiedzy, jeden z najlepszych żydowskich ekonomistów i publicystów gospodarczych w Polsce, człowiek, który był powołany do tego, aby wiele nam jeszcze dać i niejednego wartościowego dzieła w życiu swym dokonać.

Nieślonościwa i nieubłagana śmierć przecięła w samym rozkwicie ten bogaty i twórczy żywot. Żłamani bólem, żegnamy naszego drogiego Towarzysza i Kolegę, którego pamięć nazawsze będzie żyła wśród nas.

Cześć Jego pamięci!

Bł. dr. Benjamin Seiden osierocił żonę, naszą współpracowniczkę Teofilę z Lipschützów Seidenową oraz trzyletnią córeczkę.

Osieroconej małżonce, jak i rodzicom i rodzeństwu oraz szwagrowi Zmarłego, tow. drowi Dawidowi Bulwie, wyraża Wydawnictwo, Redakcja i Administracja naszego pisma najgłębsze współczucie.

Pogrzeb ministra Sokala

Warszawa. 6. 4. PAT. W dniu dzisiejszym o godz. 3 po południu z kaplicy Halpertów nastąpiło wyprowadzenie zwłok na cmentarz ewangelicko-augsburski śp. Franciszka Sokala stałego delegata rządu polskiego w Lidzie Narodów. W żałobnej uroczystości oprócz najbliższej rodziny zmarłego wzięli udział: minister spraw zagranicznych p. Zaleski, przemysłu i handlu gen. Zarzycki pracy i opieki społecznej i handlu gen. Zarzycki, Marszałek Sejmu p. Switalski, Marszałek Senatu p. Raczkiewicz, wiceminister sprawiedliwości p. Sieczkowski, prezes prokuratury generalnej Bukowiecki oraz wyżsi urzędnicy MSZ, ministerstwa pracy i opieki społecznej i

innych ministerstw a dalej liczne grono przyjaciół i kolegów zmarłego.

Nad trumną pierwszy przemówił minister Zaleski, który podkreślił wysokie zalety charakteru i energię zmarłego podnosząc jego zasługi dla Państwa Polskiego na terenie Genewy. Następnie przemówił dyrektor depart. ministerstwa pracy i opieki społecznej Drecki, wskazując na czyny zmarłego, które stanowią pomnik jego zasłużonego życia. W imieniu kolegów i przyjaciół zmarłego przemówił m. in. sen. Rogowicz żegnając w serdecznych słowach zmarłego i składając hołd jego pamięci.

Mołotow znów straszy wojną

Moskwa 6. 4. PAT. Prasa moskiewska zamieszcza na naczelnych miejscach mowę prezesa komisarzy ludowych Mołotowa, wygłoszoną dn. 3 kwietnia na obradującym obecnie w Moskwie walnym zjeździe Ossoawimachimu. Na wstępie premier sowiecki żąda jaknajintensywniejszej pracy w tej organizacji podkreślając, że pogłębiający się kryzys w państwach kapitalistycznych wskazuje na możliwość, że szukać one będą ratunku w wojnie, chociażby nie wypowiedzianej oficjalnie. Dowodem tego — zdaniem mówcy — mają być gorączkowe przygotowania w tych państwach Mołotow oświadcza dalej, że wszystko to ożywia nadzieję białej emigracji rosyjskiej, która w związku ze sprawami na Dalekim Wschodzie pragnie przy pomocy zagranicy oderwać od ZSRR, tzw. Pomorze

sowieckie nad Oceanem Spokojnym, aby stworzyć tam państwo buforowe. W zakończeniu na specjalną uwagę w przemówieniu premiera sowieckiego zasługuje stwierdzenie, że wewnętrzny ruch klasowy jest rozbiły, ale jeszcze bynajmniej nie dobity, co wymaga specjalnej spójności klasowej ze strony mas pracujących i konieczności skupienia się dookoła partji.

—ośo—

Samobójstwo w więzieniu

Warszawa 6. 4. PAT. Dzisiaj w południe niejakiego 22-letniego Wolf Grosmana, uwięzionego w więzieniu śledczym przy ul. Daniłowiczowskiej, zmierzwiwszy czułość dozorców rzucił się z 6-go piętra na bruk, ponosząc śmierć na miejscu.

Weizmann pracuje z dużym powodzeniem

Johannesburg. 6. 4. ŻAT. Akcja Keren Hajesodu w Johannesburgu pod kierunkiem dra Weizmanna została uwieczniona znacznym powodzeniem. W Johannesburgu zebrano przeszło 21.000 funtów. Ponadto dr. Weizmann wszczął kampanię w Rodezji. Na otwarciu tej kampanji zebrano 5.000 funtów.

Las Balfourowski liczy już 300.000 drzew

Jerozolima. 6. 4. ŻAT. Wysoki Komisarz wziął udział w uroczystości zamknięcia tegorocznego sezonu szczepienia drzew przez Żydowski Fundusz Narodowy. Działo się to w lesie im. Balfoura, gdzie zaczęto szczepić drzewa w r. 1928. Obecnie las ten liczy już 300.000 drzew.

Zjazd związku gmin żydowskich w Prusiech

Berlin. 6. 4. ŻAT. Otwarty tu został doroczny zjazd związku gmin żydowskich w Prusiech. Dyrektor Jerzy Kareski w sprawozdaniu finansowym stwierdził, że w ciągu ostatnich 2 lat dochody związku zmalały do połowy. Zjazd uchwalil rezolucję, która w ostrych słowach piętnuje hitleryzm, zmierzający do pozbawienia Żydów praw obywatelskich.

—ośo—

Niesamowite samobójstwo

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 6. 4. Sin. Nocy ubiegłej popełnił w Warszawie niesamowite samobójstwo 46-letni Szymański. Szymański był rok temu areztowany w związku z miljonową kradzieżą znaczków pocztowych w składnicy znaczków pocztowych przy ul. Napoleona, z powodu jednak braku dowodów został wypuszczony na wolność. W miesiąc po kradzieży umarła mu żona. Z powodu ciasnoty mieszkania Szymański mieszkał w przedpokoju. Nocy ubiegłej zamknął się w tym przedpokoju i zadał sobie szeregan brzytwą w brzuch usiłując wydobyć sobie jelita z brzucha. Na jęki jego nadbiegły dzieci, znajdujące się w przyległym pokoju. W czasie szamotania zostały one poranione brzytwą. Szymańskiego w stanie bardzo ciężkim przewieziono do szpitala.

System inż. Martiniego stosowany będzie na wszystkich szosach polskich

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 6. 4. Sin. Minister komunikacji i robót publicznych wyjechał wczoraj w towarzystwie podsekretarza stanu inż. Górskiego i dyrektora depart. Nestorowicza na szosę krakowską, celem zaznajomienia się z systemem budowy szos inż. Martiniego. Według tego systemu wybudowano na szosie krakowskiej w jesieni ub. r. tytułem próby dwa dłuższe odcinki. Na szosach budowanych systemem inż. Martiniego układa się wąskie pasy z bloków żelbetowych jak gdyby żelbetowe szyby niezbyt dużej szerokości, po których jeżdżą auta i wozy. Na szosach szerszych układa się dwa tory z bloków żelbetowych, na mniejszych zaś jeden. Przestrzeń pomiędzy temi pasami jest zbudowana ze zwykłego materiału. Próbné odcinki prze-trwały dobrze zimę, wobec tego system ten będzie stosowany na wszystkich szosach polskich.

Wypowiedzenie umowy zbiorowej w Bielsku

Warszawa. 6. 4. Sin. W przemyśle włókienniczym w Bielsku wypowiedziana została przez pracodawców umowa zbiorowa. Przemysłowcy odmówili również przyjęcia udziału w rokowaniach dla omówienia nowych warunków płacy.

Londyn 6. 4. (L) Dotychczasowy gubernator Banku Angielskiego Montagu Norman został ponownie wybrany gubernatorem Banku. Ernest Harvev został ponownie wybrany wicegubernatorem Banku Angielskiego.

LINOLEUM, CERATY, DYWANY
Przemysł Linoleum- Kraków, Rynek 10.

DZIA

Endecka recepta przeciw bezrobociu

Nie nasza w tem wina, że tak często pisze-ny teraz o endecji. Skoro endecja w swojej walce politycznej o zdobycie władzy rozwinę-ła w całej pełni swój sztandar antysemitki, to sam Żydom nie pozostaje nic innego, jak — itaki te odpięć. Atakowany musi się bronić — chociażby nawet wymierzane przeciwko nie mu ataki były jaknajbardziej... nikczemne i idiotyczne. Na to niema żadnej rady!

Takim nikczemnym i idiotycznym atakiem antysemitycznym — najświeższej proveniencji — jest zamieszczony w największym organie endeckim, w „Kurjerze Poznańskim“ z dnia 2. III. (w dziale „Ruch Młodych“) artykuł pod niewinnym tytułem „Ludność żydowska w Polsce“. Niepodpisany autor twierdzi — ni mniej ni więcej! — że przyczyną bezrobocia w kraju jest — ludność żydowska. Dlaczego? Argumentacja bardzo prosta, tak prosta, że nawet bardziej niż... prostacka. Oto oficjalna liczba bezrobotnych w Polsce wynosi przeszło 300.000 osób (prócz ich rodzin), a ponieważ w samej Warszawie żyje przeszło 300.000 Żydów, przeto dla endeckiego półgłówka jasnym jest jak słotce, że gdyby z Polski znikli Żydzi, to temsamem znikłoby bezrobocie, a więc i kryzys, a więc i wszelkie inne niedole i nieszczęścia. Kończy tedy endecki socjolog, ekonomista i historjograf swoje wypociny następującą konkluzją i następującem wskazaniem dla narodu: „Żydzi — jak przyszli do nas — muszą od nas odejść. Tak jak wywędrowali z Poznańskiego, muszą wywędrować z Polski. My musimy do tego dążyć, bo inaczej nigdy nie pozbedziemy się bezrobocia, niepotrzebnej emigracji i nędzy. Młode pokolenie musi sobie te sprawy uświadomić i spokojnie(!), ale pewnie przystąpić do ich rozwiązywania“.

Z takim... prostactwem niema naturalnie żadnego celu dyskutować. Bo przy całym swem ograniczeniu i zacietrzewieniu musi ono chyba wiedzieć, że problem bezrobocia gnębi dzisiaj nie tylko Polskę, ale cały świat, i to w stopniu większym jeszcze niż Polskę cały szereg większych i bogatszych państw na wszystkich kontynentach, chociaż odsetek ludności żydowskiej w tych państwach jest minimalny, wynosi jeden procent, dwa procent, lub jeszcze mniej, a nie dziesięć procent jak w Polsce. Anonimowi chuliganie w swoich ulotkach posługują się hasłem: Nie kupuj u Żyda a nie będzie bezrobocia w Polsce, ale — żeby we wielkim organie politycznym drukować podobne niedorzeczności — to dowodzi tylko tego, że endecja postawiła wszystko na żydowskiego konia i na tej żydowskiej nędznej szkapie usiłuje z powrotem dojść do władzy i splendorów.

Żydzi — jak przyszli do nas — muszą od nas odejść... Jaka wielka szkoda, że już nie żyjemy we wieku, dajmy na to „piętnastym! Wówczas tego rodzaju hasła „polityczne“ były w sam raz aktualne i możliwe do zrealizowania. Wówczas nie było w takim hasle nic barbarzyńskiego, ponieważ barbarzyństwo było właśnie metodą ówczesnej „racji stanu“. W międzyczasie nastąpiły pewne „inowacje“. Rewolucja francuska, prawa obywatelskie i polityczne, konstytucyjnie zgwarantowane równouprawnienie, a wreszcie Liga Narodów i traktaty mniejszościowe. Endecy o tem wszystkim wiedzą, ale jeśli idzie o mniejszości narodowe a zwłaszcza o Żydów — porażeni są przez Pana Boga nieuleczalną chorobą podwójnej moralności. Ot teraz aż chrypkę mają od bezustannego wojowania w imię praworządności w państwie, a jednocześnie propagują najbrutalniejsze pogwałcenie i podeptanie praworządności wobec Żydów. Czy można wyobrazić sobie większą dwulicowość i obłudę? (b)

W LUKSEMBURGU odbyła się z inicjatywy „Hijas i Joz Enigdirer“ konferencja w sprawie aktualnych żydowskich problemów emigracyjnych

Poświęcenie nowego cmentarza żydowskiego w Krakowie

Kraków, 7 kwietnia

Kapryśna pogoda kwietniowa nie sprzyjała wczorajszej uroczystości poświęcenia nowego cmentarza żydowskiego. Od wczesnego rana padał deszcz, co w połączeniu z przejmującym wiatrem odstraszyło wielu mieszkańców miasta od wybrania się na odległy o ponad 3 klm od dzielnicy żydowskiej nowy cmentarz. Całemu smutnemu obrzędowi, którego część odbyła się prawie-że w szczerem polu, wśród Krzemionek, udzielił się też ponury nastrój jaki rozsiewały ciężkie, ołowiane chmury, rzadka tylko na krótką chwilę dopuszczając promyk wiosennego słońca.

Liczni uczestnicy obrzędu — gdyż mimo niepogody liczba ich wynosiła parę tysięcy — po przybyciu na miejsce mieli możność oglądnięcia monumentalnego domu przedpogrzebowego, projektowanego i wykonanego przez inżyniera Adolfa Siódmaka. Jest to pięk-

przybyłych, wśród których było też wiele osób ze sfer postępowych i inteligencji. Nie brało też było kobiet.

Rabin Kornitzer po odprawieniu modłów zawierających poświęcenie cmentarza, wygłosił dłuższe, podniosłe kazanie okolicznościowe. Na wstępie mowca stwierdził, że księgi tradycji żydowskiej nie zawierają przepisu co do ceremonjału, jaki ma towarzyszyć otwarciu nowego cmentarza. Zwyczaj, używany u nas, jest wynikiem ustnej tradycji, która datuje się za ledwie od stukilkudziesięciu lat. Mimo to mowca dopatruje się pewnej analogji do wymogu poświęcenia ziemi, przeznaczonej na chowanie zmarłych, w pierwszej części Pięcioksięgi Mojżesza, gdzie mowa jest o tem, jak Abraham szukał miejsca dla pochowania swej żony Sary. Faktowi temu poświęca mowca dłuższą część swego kazania, poczem rzuca parę głębokich myśli na temat przemijania życia

Front domu przedpogrzebowego na nowym cmentarzu żydowskim wedle projektu inż. A. Siódmaka

ny, imponujący rozmiarami budynek, zdaleka widoczny, o trzech półkulistych kopułach, z których środkowa, wysoka na ponad 20 metrów, wznosi się nad halą przedpogrzebową. Poprzez witraże, przedostaje się do hali światło dzienne. Oba skrzydła budynku mieszczą ubikacje przeznaczone na czynności, związane z obrzędem pogrzebowym, jakoto mycie zwłok, przechowanie ich itd. Wnętrze hali nie jest jeszcze wykończono, a w szczególności brak jeszcze malowideł na ścianach i brak oświetlenia. Toteż trudno narazie wyrobić sobie obraz całości tembardziej, że od strony cmentarza przylegać będzie do gmachu przedpogrzebowego imponująca kryta kolumnada, której ślady zaledwie w postaci betonowych podstaw i jednej formy można było wczoraj zobaczyć. Na przedzie terenu cmentarnego przygotowano kilka kwater, przeznaczonych na chowanie zmarłych. Reszta terenu jest odwodniona i drenowana.

W poszczególnych ubikacjach domu przedpogrzebowego zebrali się przed samą ceremonją grupy uczestników, odprawiając psalmy. Z przybyciem rabina Kornitzera rozpoczął się właściwy ceremonjał. Rabin Kornitzer stanął przy wschodniej ścianie hali przedpogrzebowej a koło niego członkowie rabinatu, Chewra Kadisza, oraz przyzjęm i członkowie zarządu i rady gminy żydowskiej, dalej zaś liczne rzesze

doczesnego, stanowiącego tylko wedle naszej religji część drogi człowieka, po której przebyciu czeka go życie w wieczności. Traktując w ten sposób nasze życie na ziemi jako przygotowanie do życia przyszłego winniśmy spędzać je bogobojnie, spełniać dobre uczynki, spieszyć w miarę sił z pomocą bliźniemu. Wkońcu rabin Kornitzer podnosi zasługi prezesa zarządu kahału dr Landaua około powstania tego cmentarza i wyraża podziękowanie Magistratowi m. Krakowa oraz innym miejscowym władzom za użyczenie pomocy przy urządzeniu cmentarza.

Następnie uczestnicy uroczystości przeszli na cmentarz, gdzie po dojściu do zachodniego muru rozpoczęło się obchodzenie cmentarza wzdłuż jego murów. W pierwszym okrażeniu wzięli udział członkowie Chewra Kadisza, rabinat, członkowie zarządu i rady, oraz tłumy pobożnych, wygłaszając przepisane modły. Dalsze okrażenia odbywali coraz to inni uczestnicy obrzędu. Przez cały dzień zjeżdżały autobusami na cmentarz tłumy ludności żydowskiej, celem wzięcia udziału w tradycyjnym obejście murów cmentarza.

W południe odbyły się w synagogach modły z okazji otwarcia cmentarza, podczas których odczytywano odpowiednie psalmy.

(m)

KOMUNIKATY

— HASZACHAR-PRZEDŚWIT. Dziś, o godz. 8-c. wiecz. plenarne zebranie członków z referatem prof. Miślewa nt. „Dlaczego się tak mało czyta po hebrajsku“ Goście mile widziani.

—o—

— S. K! S. „BAR-KADIMAH“. Dziś, o godz. 6-te wiecz. bucia z dalszym ciągiem referatu z historii sionizmu.

—o—

— SEKCJA FOTOGRAFICZNA Żyd Akad. Koła Miłośn Krajoznawstwa urządza 9 bm. o godz. 4-tej dop. wycieczkę na wystawę zdjęć „Kodaka“ w Muzeum Przemysłowem. Zbiórka o godz. 4-tej w hallu Muzeum. Wystawa Zdjęć Zimowych urządzona przez Koło, zostaje otwarta 15 bm. Wystawę zwie-

dziać będzie można codziennie między godz. 12—1 przed poł. i 6—8 pop. w lokalu Koła przy ul. Gołębiej 1, 2, m. 9.

—o—

— WALNE ZEBRANIE KOŁA KRAKOWSKIEGO Polskiego Związku Dziennikarzy i Publicystów Sport. wybrało nowy zarząd w składzie następującym: prezes Ohrubanski, wiceprezes: Statter, sekretarz: Dhu goszewski skarbnik: Wójcicki, członkowie: Kałuża, Chocner, Sopiński. Adres Sekretariatu: Włodzimierz Długoszewski, Kraków, ul. Szewska 16.

—o—

— PLENARNE ZEBRANIE Sekcji piłki nożnej KS Jutrzenka odbędzie się dziś o godz. 8 wiecz. w lokalu klubowym, przy ul. Halickiej 2/4.

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Handel — przyczyną kryzysu w Polsce!

Tytuł powyższy zakrawać zda się na rodzaj niewczesnej drwiny. Ale jest on tylko zaczerpnięty w całej swej osnowie z pośród argumentów, motywujących obecny kryzys gospodarczy w Polsce a stanowiących zbiór teoretyczny cyklu artykułów p. Romana Dmowskiego pt. „Istota obecnego kryzysu”.

Przedewszystkiem należy zaznaczyć, że p. Dmowski reprezentuje pogląd odrębności przesił gospodarczych w każdym kraju; i i tak Anglja cierpi naskutek powstania konkurencyjnych przemysłów. Stany Zjednoczone wskutek zbytniej maszynizacji przemysłu, katastrofą Niemiec jest ich nadmierne zadłużenie Francja zaś ponosi konsekwencje zubożenia warstw zamożnych w wszystkich krajach, co oznacza dla niej upadek dochodów z turystyki itd.

Ten samodzielny może, niezupełnie dobrze przystający do siebie sposób uzasadniania fenomenów koniunktury światowej, mógłby ewentualnie razić kogoś swym brakiem wysiłku zszycia w jedną całość poszczególnych skrawków jednego i tego samego przejawu, mógłby jednak równie dobrze nikogo nie obchodzić, gdyby nie okoliczność, że poto właśnie p. Dmowski dla każdego kraju na świecie wynalazł specjalne źródło kryzysu, by także i w Polsce móc aż trzy takie podstawowe przyczyny przesiłeniowe odkryć i czytelnikom swoim w całej nagości okazać.

Przyczynami kryzysu w Polsce, według p. Dmowskiego są: nadmierne koszty utrzymania państwa, spadek cen produktów rolnych i trzecie „olbrzymie źródło ostrości kryzysu” to przerost handlu tj. pośrednictwa między wytwórcą a konsumentem.

Jeśli z dwóch pierwszych argumentów, których istnienia nikt negować nie zamierza — może uchodzić jeden tj. nadmierna rozbudowa budżetu w pierwszej linii za przyczynę pauperyzacji handlu, to drugi, spadek cen produktów rolnych, jest chyba nie tyle przyczyną co wynikiem burzy kryzysowej, szczególnie właśnie jeśli mowa o Polsce, gdzie plody rolne nie osiągnęły jeszcze nigdy ilością podaży, potencjalnych możliwości popytowych, gdzie więc ich niska cena jest prostą konsekwencją niedospożycia. Co zaś do przerostu handlu, to wiadomo przecież przedewszystkiem, że ilościowo kupiectwo w Polsce jest znacznie mniej liczne niż w krajach Europy środkowej i zachodniej i że wykazuje wciąż tendencję, właśnie naskutek nierentowności swego działania, do zmniejszania się, o czem świadczą cyfry statystyczne nawet z lat koniunktury sprzyjającej tj. z okresu 1924—1929, w których przedsiębiorstwa pierwszej i drugiej kategorii zredukowały się stopniowo o 21½%. Ponadto jeśli ktoś reprezentuje poglądy, niepozabawione zresztą słuszności, że w kraju do tego stopnia zależnym od dobrobytu włościanina jak Polska, stanowi regeneracja cen płodów rolnych pierwszorzędnym warunkiem odbudowy gospodarczej, to zgodzi się chyba z dalszą, konieczną z założenia tego wynikającą przesłanką, że tylko przez odpowiednie zorganizowanie handlu, a szczególnie handlu płodami rolniczymi, któryby przyniósł z sobą siłę absorbcyjną dla produkcji, może prowadzić droga do pożądanego naprawy cen. Dlatego też właśnie sztan łarowi teoretycy gospodarczy obozu narodowo-demokratycznego wypowiadają się stale o równowartości funkcji produkcji i wymiany, że przypomniemy chociażby Romana Rybarskiego („Nauka o podmiocie gospodarstwa społecznego”), ileż zdają sobie sprawę, iż logiczna podbudowa pod uprawiany przez nich system scalonej gospodarczej polityki narodowej wymaga w przeciwstawieniu do zwalczanych przez nich zasad wolnego międzynarodowego handlu, stworzenia pomostów dla wewnętrzne

go solidaryzmu gospodarczego. I napewno p. Dmowski, podając jako najgłośniejszą przyczynę obecnego kryzysu gospodarczego w Polsce działalność handlu, zdawał sobie sprawę, o ile wchodzi w konflikt z elementarnymi zasadami swej własnej teorii ekonomicznej. Uważał jednak, że przez zidentyfikowanie funkcji handlu ze spekulacją, a szczególnie przez dodanie komentarza opiewającego: „Pamiętajmy, że mamy parę milionów Żydów, z których każdy prawie jest spekulantem. A ilu obok nich wyrosło nie-żydów którzy nieraz żydów przewyższają apetytami” itd., zdyspensuje się z popełnionego odskoku od własnego kierunku gospodarczego. Tymczasem jednak, jakże łatwo jest temu, ze szrank dyscypliny dziś już i tak osłabionego i przestarzałego systemu gospodarstwa narodowego, zerwanemu rumakowi swoistej logiki, udowodnić jaskrawe nierołączenie się sąsiadujących z sobą argumentów

Spadek i wzrost bezrobocia

Donieśliśmy krótko już wczoraj, że według danych państwowych urzędów pośrednictwa pracy na dzień 2 bm., liczba bezrobotnych, zarejestrowanych na terenie całej Polski, wynosi 352,754 osób, co w porównaniu ze stanem z ubiegłego tygodnia wykazuje zmniejszenie się bezrobocia o 3,216 osób. Jest to pierwszy tygodniowy spadek bezrobocia od 31 października r. ub. W tym samym okresie czasu w roku zeszłym liczba bezrobotnych wynosiła 379,021 osób, przyczem spadek wyrażał się liczbą 1,639.

Spadek bezrobocia dotyczy grupy robotniczej, liczba zaś bezrobotnych pracowników umysłowych wykazuje nadal wzrost o 139 osób w ciągu tygodnia i wynosi obecnie 40,158 osób. Liczba bezrobotnych w Warszawie wynosi 23,201 osób, co w porównaniu z tygodniem ubiegłym stanowi wzrost o 102 osoby.

Ulgi podatkowe dla rolników

W dniu 5 bm. odbyła się u wicepremiera prof. Zawadzkiego konferencja przy udziale wiceministra skarbu Starzyńskiego i wiceministra reform rolnych Karwackiego w sprawie ulg oraz płatności podatków przez rolnictwo. Zgodnie z ustawą o spłacie zaległości podatkowych i rozporządzeniem Ministra Skarbu do tej ustawy, które będą ogłoszone w dniach najbliższych, rolnicy, których zaległości podatkowe, narosłe do dnia 1 października 1931 r. nie powstały wskutek jawnej zlej woli, otrzymają prolongatę do dnia 15 sierpnia 1932 roku. Co się tyczy zaległości podatku gruntowego z II raty 1931 r., to ulgi, których możliwość przewiduje rozporządzenie, będą mogli otrzymać tylko ci rolnicy, którzy bezwzględnie uiszcza I ratę podatku gruntowego za 1932 rok. W przeciwnym razie, zaległości będą ściągane na tychmiast.

Na konferencji tej ustalono również tryb współpracy władz skarbowych z komitetami finansowo-rolnymi.

w całość. Pierwsza z przyczyn kryzysu, według p. Dmowskiego, da się usunąć tylko kompresją budżetu, a więc złuzowaniem odpowiedniej armii personalnej. Dla armii tej pozostaje jako jedyna działalność twórcza, właśnie podjęcie działalności w wymianie, a to w celu stworzenia jedynej możliwości usunięcia drugiej przyczyny kryzysu, naprawy cen przez ożywienie gospodarstwa. Jeśli więc dwie faktyczne przyczyny kryzysu polskiego usunąć można jedynie i wyłącznie tylko drogą uzdrowienia a nawet rozbudowania handlu i jego działalności, to twierdzenie o handlu samym jako o przyczynie katastrofy gospodarczej Polski, wiotczeje, a tylko uwiadcza się z poza niego tendencja wypowiedzenia, nawet przy tak odpowiedzialnej i poważnej sposobności jak rozważania nad poprawą gospodarczego położenia Polski, kilku zgola nieodpowiedzialnych ani też nie nowych złośliwych przytyków pod adresem warstwy najboleśniej w skutkach kryzysu polskiego zaangażowanej.

L. Bgr.

Łódzki rynek dyskontowy

PAP komunikuje: Na rynku łódzkim daje się zauważyć ostatnio duża płynność gotówki przy minimalnych jednak obrotach dyskontowych. Dyskontery zachowują bowiem przy zawieraniu transakcji daleko posuniętą ostrożność i rezerwę, przeprowadzając operacje dyskontowe tylko materialem pierwszorzędnym i na krótkie terminy. Tak więc pomimo znacznych ilości gotówki w bankach na rynku prywatnym, operacje dyskontowe spadły do minimum, a to głównie wobec pogorszenia się wypłacalności w niektórych branżach. Stopa dyskontowa dla weksli pierwszorzędnych waha się w granicach od 1 — 1,25 proc. Poza tym dyskontowane są stosunkowo chętniej weksle, tzw. urzędnicze, których stopa dyskontowa wynosi przeciętnie 2 proc.

Utworzenie Centrali Zakupów dla Kas Chorych

Aktualna od dłuższego czasu sprawa utworzenia Centrali Zakupów dla Kas Chorych została ostatecznie zdecydowana, a onegdaj Centralę tę powołano do życia.

Zadaniem Centrali jest zapewnienie Kasom Chorych możliwie najkorzystniejszych warunków przy zakupie wszelkiego rodzaju przedmiotów i materiałów drogą zaopiekowania wszystkich za potrzebowań Kas. Centrala wyszukiwać będzie najkorzystniejsze źródła zakupu i zawierać w imieniu Kas Chorych umowy na dostawę wszelkich artykułów.

Członkami Centrali Zakupów są Ogólnopolski Związek Kas Chorych, oraz poszczególne Kasy. Organami Centrali są: rada zarządcza, dyrektor, oraz komisja rewizyjna. Prezesa rady zarządzającej mianuje minister pracy i opieki społecznej. Statut Centrali został już przyjęty, wchodzi on w życie po zatwierdzeniu przez ministerstwo pracy.

R A D I O

CZWARTEK, 7 KWIETNIA

Kraków (312.8) 11'45 Przegl. prasy. 11'58 Sygnał, hejnał. 12'10 Kom. meteor. 12'15 Odczyt roln. 12'35 Koncert szkolny z Filh. warsz. dyr. Ozimski, A. Dobosz (tenor), M. Haliś (skrz.), Wł. Raczkowski (fort.): Zelenki, Münchheimer. 13'05 Giełda pien. i kom. gosp. 13'15 Kom. LOPP. 13'25 Dla maturzystów: „Prusy wsch. a Polska” — prof. Mościki. 13'45 Dla żegl. 13'50 Dla dzieci. „Świstak się budzi” i feljet. J. Wiśniewskiego (6-ka kl. gimn.) „Dzisiejsza młodzież”. 16'20 Lekcja j. franc. (kurs średni). 16'40 Gramof. 17'10 „Wawel odnowiony” — prof. A. Szyszko-Bohusz 17'35 Koncert: St. Mikuszewski (skrz.), F. Płóński (baryt.) i A. Pichłowa (płosenki). 18'50 Rozmait. komun. 19 Gawędy podhul — Wł. Doruła. 19'15 Skrz. poczt. roln. 19'30 Wiadom. sport. gramof. dziennik. 20 Feljet. 21 hejnał. 21'15 E. Woronczak. 21'15 Koncert. 21'45 hejnał. 21'45 Konkursu

Chopin. 22'45 Komun. 23 Muz. tan. 24 Hejnał. Katowice (408.7) 11'4519 p. Kraków. 19'05 D. c. powieści. 19'20 „Rachunki w dawnej Polsce” — prof. Wilkosz. 19'45—23 p. Kraków.

Łwów (380.7) 11'45—15'45 p. Kraków. 15'45 Gramof. 15'50 i 16'20 p. Kraków. 16'40 Gramof. 17'10 p. Kraków. 17'35 Koncert popoł. (anije oper. i pieśni). 18'50—19'25 p. Kraków 19'25 „Z chwały wieśniaczki na fotel prezydenta” — dr. W. Wisłocki. 19'40 Gramof. 19'45—22'55 p. Kraków. 22'55 hejnał. 23'00 Muz. tan.

Sztuttgart (360.6) 12, 17, 20, 22'45 Koncerty. Wiedeń (517.2) 11'30, 16'20, 17'05, 20'10, 20'45, 22'30 Muzyka. Rzym (441.2) 17'30, 17'45, 20'45 Koncerty. Praga (448.6) 19'30 „Traviata” — opera Verdi.

W AMERYCE

obchodzą obywatele u
stawę antyalkoholową
konsumując masowo z fabryki A. Kotha Kraków, Stawkowska 20

HERBATNIKI RUMOWE

LISTY PALESTYNSKIE

„Pierwsza Makkabiada otwarta!”

Tel Awiw, 29. marca

Niezwykły dzień miały wczoraj i dziś różni samochodowe i konne. Takie masy ludzkie trzeba było przewozić z miejsca na miejsce, że na niektórych przystankach linii autobusowych toczyły się formalnie walki o uzyskanie miejsca choćby stojącego w samochodzie. Dwadzieścia siedem krajów wysłało uczestników na zawody makkabejskie, a dużo więcej państw przysłało gości. Tel Awiw, który i przedtem znalazł parę języków poza dominującym hebrajskim zamienił się w tym tygodniu na jakąś istną wieżę Babel. Ludzie ze wszystkich stron świata i języki z całego świata. Kto tu kiedyś mówił po serbsku? Gdzie tu słyszało tyle bułgarszczyzny? Kiedy słyszał tu było czeską mowę? Skąd tylu ludzi mówiących tak dobrze po polsku? Wszystko to makkabeusze wzgl. turyści przybyli na Makkabiadę.

Okolo południa (we wtorek 29. marca) zaczęły masy sportowców koncentrować się na dziedzińcu gimnastycznym tel-awiwskiego „Herzliah”.

Kilkanaście minut po pierwszej ruszył pochód przez ulicę Achad-Haama, Nachlath Ben jamin, Allenby, Eliezer ben Jehuda, przez dzielnicę północną w stronę stadionu Makkabiady, zbudowanego nad brzegiem Jarkonu. Wzdłuż całej drogi, ciągnącej się na długości czterech kilometrów, utworzył się szpaler ludzki który wraz z tłumami zalegającymi dachy i balkony liczył zapewne dziesiątki tysięcy. Policja i cykliści torowali drogę — kilka tysięcy uczestników liczącemu — pochodowi.

W pierwszej linii pochodu kroczyli członkowie światowego związku Makkabi z dr. Lelewem z Berlina, oraz Alufem z Jerozolimy na czele. Za nimi w równych odstępach i w rozmaitych strojach delegacje z przeszło dwudziestu krajów, uformowane wedle alfabetycznego porządku. Toteż na przodzie szli makkabeusze austriaccy? za nimi biali od stóp do głowy delegaci w Anglii. Dalej maszerowała ogromna drużyna bułgarska z własną orkiestrą na czele. Najwspanialej prezentowała się liczna grupa niemiecka w białych spodniach i niebieskich marynarkach. Szli makkabeusze polscy, jugosłowiańscy, rumuńscy, greccy, egipscy, syryjscy, litewscy, łotewscy, estońscy itd.; każda delegacja we foremnym szyku ze sztan-

darem sjonistycznym i swego państwa na czele; każda delegacja w innym stroju, przyczem jednak wyłącznym niemal kolorem był biały i niebieski.

Ogólny podziw budziła rozumie się palestyńska część pochodu, maszerująca poza gośćmi, a obelana przez wszystkie miejscowości palestyńskie, a więc setki makkabeuszy z Tel Awiwu, Jerozolimy, Hajfy, Petach-Tikwy, Zichron-Jaakowu, Chedery, Raanany, Rechowu, itd. itd., dalej organizacje skautowe i „Brith Trumpeldor”. Wzruszające były oddziały dzieci, maszerujących niezmordowanie. Przed każdą grupą niesiono transparenty z nazwą kraju, czy miejscowości, z której dana grupa pochodziła.

Ten nad wyraz potężny przegląd tężyzny i dumy narodowo-żydowskiej wzbudzał najgłębszy podziw i żywiołowy entuzjazm publiczności, która była w tem szczęśliwym położeniu, że mogła być świadkiem tak wspaniałej manifestacji renesansu narodowego.

Gdy czoło pochodu zbliżało się do nowego stadionu położonego między Jarkonem a morzem tył zaledwie wychodził z dziedzińca „Herzli”. Okolo godziny trwał przemarsz pochodu. Na stadionie, zbudowanym we formie elipsy z trybuną i ławami dookoła, czekały tysiące ludzi od południa cierpliwie na nadejście pochodu. Było rzeczą wykluczoną obserwować pochód na miejscu i być świadkiem otwarcia makkabiady na stadionie. O dostaniu się autem wobec zablokowania ulic nie było mowy.

Setki fotografów zawodowych i amatorów zdejmowały pochód wzdłuż całej drogi.

Jeżeli pochód na miejscu był zjawiskiem wspaniałem i budzącym podziw, to w marszu pochodu na stadion i okrażenie placu przez delegacje zagraniczne, które same stanowiły zamknięte koło, było nietylko potężne, ale i do głębi duszy wzruszające. Jeśliby sjonizm doprowadził tylko do tego jedyne w swoim rodzaju zjazdu żydowskiego z całego świata, a pierwszego w historii żydowskiej, to jużby posiadał nieprzemijające znaczenie. Naród, który po dwu tysiącach lat prześladowań, nędzy i rozsyпки, w roku największego, jaki historia zna, kryzysu ekonomicznego na świecie i w żydostwie, dał taki imponujący wyraz

swojej niesłabnącej tęsknocie do własnej ziemi i swojej zadnej przeciwności losu nie nadwątłonej żywotności — jest nieśmiertelny.

Cały stadion zamienił się w jedną symfonię kolorów. Na wietrze od morza powiewały sztandary sjonistyczne przysłane na Makkabiadę przez związki Makkabi całego świata; falowały barwne chorągwie wszystkich niemal państw europejskich oraz Stanów Zjednoczonych. Falangi makkabeuszy zaległy całe boisko i stanęły na baczność przed półkolem z setek chorągwi stojących przed trybuną, gdzie dr. Lelewier otwierał pierwszą, historyczną Makkabiadę w pierwszym żydowskim mieście, Tel Awiwie.

Gdy orkiestra grała „Hatikwę”, 25 tysięcy ludzi znajdujących się na stadionie stało na baczność, równocześnie na wyniosły maszt stojący na czołowym miejscu, wyciągano ogromny sztandar sjonistyczny niebiesko-biały z dużą tarczą Dawida pośrodku. W tej samej chwili wypuszczono dziesiątki gołębi pocztowych, które rozleciały się na wszystkie strony świata, roznosząc wieść, że „pierwsza Makkabiada otwarta”.

Entuzjazmowi, jak pobliskie morze, falującej publiczności nie było końca.

Zwartym pierścieniem z głów ludzkich otaczała publiczność boisko, wśród niej nie brakło najwybitniejszych osobistości, jak burmistrz Tel Awiwu i Petach Tikwy pp. Dizenhoff i Abraham Szapiro, przedstawiciele Agencji Żydowskiej, lord Melchett junior i lady El leigh sen i córka zmarłego tak przedwcześnie lorda Melchetta sen. dalej p. Crossby, gubernator okręgu południowego Palestyny, konsul generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Jerozolimie dr. Kurnikowski ze sekretarzem p. Patronem, generalni konsulowie Stanów Zjednoczonych i Włoch, setki dziennikarzy z całego świata itd., itd.

Po ukończeniu części oficjalnej rozpoczęły się półfinały w biegach. Na czoło wysuwają się zawodnicy amerykańscy, niemieccy, polscy (Freiwaldówna) i czescy.

Uroczystość zakończyły zawody w piłkę nożną między Polską a Palestyną. Zawody przerwano wskutek ciemności na 15 minut przed końcem przy wyniku 2:2.

S. E.

FRANCISZEK WERFEL

Copyright by „Renaissance” Stanisławów-Wiedeń

Rodzeństwo Pascarella

(Die Geschwister von Neapel)

85)

Autoryzowany przekład Leona Templera

„Mamy tu teraz zimę, a więc nasz klimat wiosenny; cudownie też spędza się popołudnie na powietrzu. Dr. Pereira gawędził ze mną na tarasie, skąd przed oczami publiczności rozciąga się widok na murawę węzów; na trzeci dzień zapytał mnie, czy nie zechciałbym zaciągnąć się w służbę Instytutu i czy nie chciałbym być zarazem jego sekretarzem. Mianowicie pisze w języku włoskim książkę o węzach i szuka pomocy w tym celu. Jak słusznie przypuszczasz, Zio kochana, w pierwszej chwili wpadł mi na myśl Placido, który do tej roboty książkowej bardziej się nadaje niż ja. Ale czas nagiął i trzeba się było zgodzić na tymczasem co też uczyniłem oczywiście. Jestem zaadowolony. Doktor Pereira jest człowiekiem bardzo miłym i wcale niestarym jeszcze. Postępuje cennie jak z przyjacielem. Najcudowniejsza rzecz jednak: znów mam pokój, mam czyste łóżko, a przede wszystkim własną umywalnię. To znaczy więcej niż człowiek może życzyć sobie.

Zajęcie moje jest bardzo miłe. Przedpołudniem jestem urzędnikiem Instytutu, popołudniem dyktuję mi Dr. Pereira. Ta druga część mojej pracy jest dla mnie ciekawa. O godzinie dziewiątej rano wybieram się w odwiedziny do węzów, i ja w tem biorę udział. Jest to zresztą procedura zupełnie bezpieczna i od wielu już lat nie było wypadku użyczenia. A jeśliby nawet wąż ukąsił kogo! Przecież najważniejszym zadaniem Instytutu Butantan jest właśnie wyrób surowicy leczniczej przeciw ukąszeniom węzów. Codziennie rozsyłamy setki takich osocza po całej Brazylii i zagranicę.

Gady — jest ich teraz więcej niż dwa tysiące — żyją na olbrzymiej murawie którą okalaów na pełniony wodą. Spływają w małych domkach kamiennych sklepionych niby kopuły. Zrana wylazą i wygrzewają się na słońcu zwinęte w kłębek albo wzdłuż rozciągnięte. Pobieraniu jadu towarzyszy zawsze jeden z lekarzy albo chemików, laborant i kilku dozorców przeważnie Murzyni. Każdy dozorca ma w rękach żerdź której koniec zaopatrzony jest w pętlę skózaną. Murzyni wioślą przez chwilę po trawie żerdzią i oto w korycie wisi już wąż jararaca, urutu albo grzechotnik. Słyszając te nieznane Ci nazwy wystawisz sobie musiał okazywać długości dwóch metrów niekiedy, a nawet dłuższe. Dozorcy wlot chwytają węże za szyję, rozdzielają im paszczę przemocą; wtedy

lekarz łaskocze i naciska żoły, pensją tak długo póki cieć zaczyna jada żółty, który spływa do małej miseczki. Doświadczam tego codziennie, ale mimo to wciąż jeszcze trzymam mnie to w dziwnym napięciu. Jad posyła się najpierw do pracowni chemicznej, gdzie przyrządza się go odpowiednio. Potem zaś wstrzykuje się go koniom, w ten sposób z krwi ich otrzymuje się surowicę.

Ach, droga moja Zia wiesz jak bardzo lubię i zawsze lubiłem konie. Pamiętasz jeszcze, jak pewnego razu przypatrywałem się „kontredansowi” w wielkiej ujeżdżalni w Neapolu? Nie mogę opisać Ci, jak bardzo smutny widok przedstawiają tu zatrute nasze konie! Smutny? Słowo najzupełniej niedostateczne! Szkapę nasze nie są oczywiście wierzchowcami drogimi; lecz biednymi przebrakowanymi zwierzętami. Popołudniu często odwiedza ich stajnie. Konie trawi wysoka gorączka, po ciele ich przebiegają dreszcze. Kiedy zachodzą rozlega się rżenie przesywające serce. Zwierzęta oglądają się za mną. Plakababę, kochana Zio, gdybyś widziała wyraz zapytującej grozy w oczach tych koni. Wczoraj troje z nich zwarowało po wstrzyknięciu im jadu, zerwało się i pognęło cwałem na pastwisko. Kto tego nie widział, nie uwierzy, ale opętane konie zaczęły nagle tańczyć. Wspiwały się wciąż i obracały się wokół siebie na tylnych nogach. Musiano je potem pochwytać sznurem chwytnym. Gdybym okazywał odrobinę więcej zdolności do modelowania! Troje tańczących koni. Byłaby to wspaniała grupa za tytułowana: „Obłąk” albo „Zatrucie”.

Kochana siostrko, nudzą Cię już pewnie te konie i ten ród jaszczurczy. Kładź mi się to uprzykrzy

WIADOMOŚCI Z KRAJU.

Kryzys w gminie żydowskiej w Warszawie

Dymisja p. Mazura

Na onegdajszym posiedzeniu zarządu gminy żydowskiej w Warszawie rozpatrywano sprawę redukcji pensyj urzędników gminy. Na posiedzeniu tem prezes gminy p. Mazur złożył sprawozdanie, w którym zobrazował ciężką sytuację gminy, oświadczając, że jedynym ratunkiem dla finansów gminy jest redukcja pensyj o 40 procent. W dyskusji, jaka się odbyła po sprawozdaniu p. Mazura, przemawiali przedstawiciele opozycji, którzy wypowiedzieli się przeciwko planowanej redukcji. W głosowaniu projekt p. Mazura uzyskał mniejszość, wobec tego p. Mazur oświadczył, że w obecnej sytuacji nie może kierować gminą i oddał przewodnictwo wiceprezesowi p. Lernerowi. Ten atoli solidaryzował się z p. Mazurem, wobec tego posiedzenie przerwano, poczem opozycja oświadczyła, iż przyjmuje dymisję p. Mazura do wiadomości.

Zgon znanego wydawcy i księgarza żydowskiego

W Warszawie zmarł onegdaj w 50 roku życia znany księgarz i wydawca Eljasz Gitlin. Zmarły był jednym z najwybitniejszych żydowskich wydawców, a jego wydawnictwa żydowskie i hebrajskie były bardzo popularne. W wydawnictwie Gitlina ukazało się wiele dzieł wybitnych pisarzy żydowskich, a także wiele podręczników hebrajskich.

Sezon wiosenny w Truskawcu

Wiosenny sezon leczniczy w Truskawcu już się rozpoczął i trwać będzie przez kwiecień i maj. Zarząd zdrojowy przeprowadził szereg inwestycji i ulepszeń w łazienkach i przy źródłach, w celu uprzyętnienia gościom kuracji. W związku z ogólną sytuacją, ceny za mieszkania, kąpiele, oraz w pensjonatach i w restauracjach zostały obniżone od 20 proc. do 50 proc. w stosunku do cen normalnych, płaconych w sezonie głównym.

Aresztowanie delegacji nauczycieli

W Warszawie w żydowskiej szkole prywatnej niejakiego p. Gefena (Zamenhofa 14) ogłosili nauczyciele strajk z powodu nieotrzymania pensji od dłuższego czasu. Onegdaj delegacja nauczycieli udała się do właściciela tej szkoły, który zawezwał policję. Policja aresztowała pięciu delegatów nauczycieli tej szkoły.

Strajk przy wypleku mac we Lwowie

Piekarze żydowscy we Lwowie zajęci przy wypleku mac, zastrajkowali z powodu odmówienia im podwyżki o 25 proc.

Demonstracja strajkujących drukarzy

Już kilkakrotnie donosiliśmy ostatnio o strajku włoskim 25 pracowników drukarskich drukarni lwowskiej „Biblos”, należącej do metropolity Szeptyckiego. Strajk miał tło ekonomiczne. Onegdaj strajkujący robotnicy zebraли się przed „Biblosem” przy ul. Japońskiej 7, gdzie usiłowali demonstrować, żądając ponownego przyjęcia do pracy. Policja nie dopuściła do demonstracji, wobec czego zebrani podzieliłi się na dwie grupy. Jedna udała się pod dom dyr. „Biblosu” Najhirnego, gdzie wybito szybę w jego mieszkaniu, druga grupa zaś udała się pod pałac metropolity Szeptyckiego. W pałacu metropolity, który, jak wspomnieliśmy, jest właścicielem „Biblosu”, wybito 8 szyb frontowych i dwie szyby boczne. Policja wdrożyła w tej sprawie dochodzenia.

Lekarz skazany za obrazę religii

W marcu ub. r. głośną była w Łodzi sprawa dr. Zdzisława Mierzyńskiego, oskarżonego o bluźnierstwo w związku z wydaną przez niego książką pt. „Jak człowiek stworzył sobie Boga”. Wobec tego, że obrona na rozprawie w marcu ub. r. zażądała powołania w charakterze rzeczoznawcy profesora uniwersytetu warszawskiego Stefana Czarnowskiego, postanowiono rozprawę odroczyć. Onegdaj w sądzie okręgowym w Łodzi sprawa ponownie znalazła się na wokedzie. Na wniosek prokuratora odbywała się ona przy drzwiach zamkniętych. Sąd ogłosił wyrok, na podstawie którego dr. Zdzisław Mierzyński liczący lat 70, skazany zostaje na 3 miesiące więzienia z zawieszeniem kary na dwa lata. W motywach swych sąd wychodzi z założenia, że w inkryminowanych ustępach książki niema bluźnierstwa, a zawierają one jedynie nieposzanowanie Sakramentu. Obrona zapowiedziała apelację.

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM

Zgon ministra, który chciał ratować Austro-Węgry

(K) W tych dniach obchodzili niechętni w Austrii monarchiści oraz znacznie już silniejsi na Węgrzech legitymiści 10-lecie śmierci ostatniego cesarza austriackiego. W tym samym momencie umarł hrabia Ottokar Czernin, pierwszy austriacko-węgierski minister spraw zagranicznych za czasów cesarza Karola.

Pamiętne są te czasy, kiedy na tron wstąpił cesarz Karol, a jego ministrem spraw zagranicznych został hr. Czernin. Pozostająca w kleszczach głodu monarchia przeszła wówczas falę optymizmu. Wszyscy się spodziewali, że obaj ci ludzie przyniosą wreszcie pokój upragniony. Stało się jednak zupełnie inaczej. Cesarz Karol okazał się człowiekiem słabym, pozostającym pod przemożnym wpływem swej małżonki i uprawiającym politykę poza plecami swego ministra spraw zagranicznych. Prawdę nale-

jąc list, z którego ponad wszelką wątpliwość wynika, iż książę Sykstus nie działał na własną rękę.

Aiera ta ilustruje warunki, wśród których pracować musiał zmarły onegdaj hr. Ottokar Czernin. Gdy Czernin dnia 23 grudnia 1916 został w gabinecie Clam-Martinitza — przypadkowo złożyło się, że i Clam-Martinitz zmarł przed kilku dniami — ministrem spraw zagranicznych, miał sytuację wielce utrudnioną. Dwa bowiem miał zadania do spełnienia: zawrzeć pokój i przebudować Austrię. Hr. Czernin nie był Herkulesem, któryby mógł podjąć temu ciężkiemu zadaniu, a w dodatku musiał się liczyć z tem, że Węgry go nienawidzą, a cesarz Karol mu niedowierza. Węgry nienawidziły go dlatego, że jako ambasador austriacki w Bukareszcie starał się powstrzymać Rumunów od wypowiedzenia wojny Austrii, obiecując jej koncesje terytorialne w Siedmiogrodzie. A cesarz Karol nie miał właściwie żadnej linii wytyczonej i przejął program przebudowy Austrii od swego poprzednika, t. j. następcy tronu arcyksięcia Franciszka Ferdynanda, który, jak wiadomo, chciał Austrię zreorganizować, opierając ją na zrebach trializmu.

Widziano w Czerninie męża opatrnościowego. Witano go owacyjnie, gdy przybył do Wiednia z Brześcia Litewskiego, przywożąc tzw. ukraiński „pokój chleba”. Przed gmachem ministerstwa spraw zagranicznych we Wiedniu zebrały się tysiące kobiet z głodnymi dziećmi na rękach, by przywitać człowieka, który Wiedniowi z Ukrainą przywozi chleb. A tam w Brześciu Litewskim stał się hr. Czernin z Trockim, spotkały się ze sobą dwie metody dyplomacji: stara, polegająca na długoletniej tradycji metody dyplomacji i nowej dyplomacji sowieckiej, używająca sali obrad jako odeskocznia do propagandy rewolucji. Tam w Brześciu Litewskim zrodził się ten niefortunny pomysł Ukrainy z hetmanem Skoropadskim na czele, tam dojrzała też wielka krzywda dla Polski, o której Czernin w swych rachunkach zupełnie zapominał. Pokój w Brześciu Litewskim nie stał się punktem zwrotnym, nie powstrzymał przeznaczenia, które już dawno wydało wyrok śmierci na monarchii austriacko-węgierską. Przeznaczenie to było okrutne dla hr. Czernina, który po aferze z Mstem księcia Sykstusa zrozumiał, jak jest bezsilnym. Czernin był człowiekiem mądrym, wykształconym, orłentującym się doskonale, ale nie był mężem opatrnościowym, któryby zdołał siłą woli w dwunastej już godzinie spełnienia się przeznaczenia powstrzymać grożącą katastrofę. Można by nawet powiedzieć, że Czernin był postacią tragiczną, czego powiedzieć nie można o cesarzu Karolu. Czernin wiedział, że upadek Austrii jest nieunikniony, widział zbliżającą się nieuchronną katastrofę, a cesarz Karol do ostatniej chwili ludził się, jak każdy człowiek słaby miał jeszcze wciąż nadzieję, że stanie się cnd, który mu uratuje tron.

Ottokar Czernin

ży atoli stwierdzić, że nieszczęśliwy ten monarcha, który otrzymał spadek zbyt ciężki, przyniatający i wprost niewspółmierny do jego sił, zdawał sobie dobrą sprawę z sytuacji i za wszelką cenę dążył do pokoju. Cesarz Karol wiedział dobrze, że ten pokój nie może trwać, jeśli „zdradzi” Niemcy i cesarz Wilhelm, ale wiedział też, że jego minister spraw zagranicznych na taką jawną zdradę nigdy się nie zgodzi. Dlatego upoważnił swego szwagra, księcia Sykstusa Burbońskiego, do podjęcia „rozmówek” w Paryżu na temat warunków, pod jakimi Austria zawrzeć może pokój. Książę Sykstus odwiedził Poincarę, ówczesnego prezydenta republiki francuskiej, który wierny konstytucji i parlamentarnym zwyczajom swego kraju, poinformował o tem premiera Clemenceau. Gdy sprawa wyszła na jaw, okazało się, że hr. Czernin o tych rokowańach nie wiedział i dlatego nazwał „tygrysa” (Clemenceau) kłamcą. „Tygrys” srodze się zemścił ogłasza-

**Wykropkowany akt oskarżenia
Tajemnicze tło moskiewskiego procesu — przeciw Polsce**

Onegdaj rozpoczął się, jak wiadomo, w Moskwie proces przeciwko Judzie Mironowiczowi Sternowi i Wasiljewowi, oskarżonym o urządzenie zamachu na radcę niemieckiej ambasady, von Twardowskiego. Rozpoczął się znowu więc proces sowiecki, co wedle pojęć europejskich oznacza: tajemniczy. Na ławie oskarżonych znajdują się formalnie Stern i Wasiljew, ale właściwie zasiadła na ławie oskarżonych — Polska. Każdy przyzwyczajony do europejskiego wymiaru sprawiedliwości uważa więc żądanie Polski za zupełnie usprawiedliwione. By rozprawa odbyła się jawnie, albowiem przynajmniej, by dopuszczono przedstawiciela Polski do procesu. Sowiety natomiast zarządziły rozprawę tajną, a temsamem dały wyraźnie do poznania, że obawiają się jawności rozprawy. Mają widocznie duże powody ku temu, gdyż na rozprawie jawnej i prowadzonej wedle europejskich zwyczajów musiałby się rozpaść cały akt oskarżenia.

Dziwny jest zresztą ten akt oskarżenia, który zawiera mnóstwo ustępów tylko wykropkowanych. Po przedstawieniu samego faktu zamachu przystępuje akt oskarżenia do zeznań głównego oskarżonego Sterna, który oświadczył, że czyn jego ma charakter polityczny. Stern chciał urządzić zamach na ambasadora

niemieckiego Dicksona, by wywołać w ten sposób konflikt z Niemcami. Namówił go do tego zamachu buchalter Wasiljew, który był tylko narzędziem w ręku spiracji antysowieckiej. Zdaniem Wasiljewa niebezpieczeństwem dla sówietów nie jest wojna na dalekim Wschodzie, lecz system sowiecki może zlikwidować tylko wojna zachodnia. Państwa zachodnie nie okazują atoli gotowości do interwencji, jak długo istnieją dobre stosunki między Niemcami a Rosją. Następnie konstruuje akt oskarżenia związek między obecnym zamachem a zamachem z roku 1929 na inspektora czerwonej armii, dokonany rzekomo przez Polaka Lubarskiego, zajętego w charakterze urzędnika w polskim ministerstwie finansów. Równocześnie utrzymywała ta konspiracyjna organizacja terrorystyczna stosunki z generałem Denikinem.

Ciemną rolę w tym całym procesie odgrywa Wasiljew, który zeznaje tak, jak tego sobie życzą sowiety. Przyznaje się więc znowu do wszystkiego, obciąża siebie w wysokim stopniu, chociaż, gdyby sprawy potoczyły się torem normalnym, tego rodzaju zeznania musiałby ściągnąć na niego karę śmierci. Wasiljew wie jednak, co czyni, a cały proces robi wrażenie z góry ukartowanej intrygi.

KRONIKA

KWIECIEŃ

7

CZWARTEK

1 Nissan 5692

Wschód
słońca
4 m. 49Zachód
słońca
8 m. 04

Wielki bazar palestyński

Jak już donieśliśmy, odbędzie się z inicjatywy Centrali Keren Kajemet Leisrael w Krakowie, Bazar Palestyński, połączony z wystawą produktów palestyńskich i krajowych. Jak się dowiadujemy, przygotowania do tej nader interesującej imprezy są już w pełnym toku. Cały szereg komisji gorączkowo pracuje nad urozmaicheniem i upiększeniem programu, tak, że całość zapowiada się jako nadzwyczajna atrakcja.

Do komitetu wykonawczego wpływają codziennie liczne zamówienia wielu firm na własne pawilony i stoiska, inne nadsyłają eksponaty i dary. W ciągu najbliższych dni członkowie komitetu odwiedzą firmy krakowskie, celem uzyskania eksponatów względnie darów. Spodziewać się należy, że i firmy krakowskie zyczliwie się odniosą będą do tej imprezy i nie omieszkają skorzystać z okazji zareklamowania swoich towarów jak i poparcia wzniesłego celu, któremu jest dochód z Bazaru poświęcony.

Samolot sanitarny przewozi chorego do Krakowa

Onegdaj wezwano samolot sanitarny 2-go pułku lotniczego z Krakowa do wsi Opatowie koło Działoszy, gdzie zachorował na zapalenie wyrostka robaczkowego Ferdynand Bula, rolnik. Samolot przewiózł ciężko chorego do Krakowa z miejscowości odległej o 60 km w linii powietrznej. Oczekująca na lotnisku karetka pogotowia ratunkowego przewiozła natychmiast chorego do szpitala św. Łazarza.

— oś —

— **DZIŚ NOCNY DYŻUR APTEK:** ul. Szczyńska 1. Kościuszki 18. Długa 66, Mikołajska 4. Dajwór 6 i Rynek podgórski 9.

— **WISŁA PRZYBIERA.** W związku z ostatnimi opadami i roztopami w górach, Wisła wezbrała, płynąc pod Krakowem szerokim korytem. Brzegi Wisły, a których złożony jest piasek, zostały zalane, przyczem fale zabrały wielką ilość piasku. W ciągu dnia wczorajszego, z maelami przerwami, padał deszcz.

— **JEHUDA KOPELEWICZ W KRAKOWIE.** Tow. J. Kopelewicz, delegat Histadrutu w Palestynie, wrócił z objazdu miejscowości w zachodniej Małopolsce i Śląska, gdzie zakładał i organizował pracę Ligi dla Pracującej Palestyny. Tow. Kopelewicz odwiedził 23 miast, przeprowadził akcje na rzecz Ligi oraz odbył zebrania z wszystkimi ugrupowaniami. Prawie we wszystkich miejscowościach odbyły się akademie żałobne poświęcone pamięci J. Trumpeldora i towarzyszy, poległych w Tel Chaj, na których przemawiał tow. Kopelewicz. Tow. Kopelewicz pozostaje tu do czwartku, poświęcając ten czas zebraniom z członkami poszczególnych ugrupowań tworzących Ligę dla Pracującej Palestyny.

— **ZATRUDNIENIE BEZROBOTNYCH.** Miejski Komitet do spraw bezrobocia podjął przez swoje organa kontrolę na robotach w mieście celem stwierdzenia, czy objęci akcją pomocy Komitetu są zatrudnieni. Nadużywający pomocy z publicznych funduszy zostaną wyłączeni z akcji pomocy i oddani Władzom państwowym do ukarania.

— **PRZYDZIAŁ ŻYWNOŚCI DLA BEZROBOTNYCH.** Miejski Komitet przystępuje z dniem 8 b.m. po raz ostatni do wydawania w Biurze przy pl. Jabłonowskich przekazów żywnościowych. Pomoc, jak już poprzednio ogłoszono, będzie udzielana w wyjątkowych wypadkach i w ograniczonej mierze bezrobotnym zarejestrowanym.

— **POSIEDZENIE WYDZIAŁU KRAKOWSKIEGO OCHOTNICZEGO TOWARZYSTWA RATUNKOWEGO** odbyło się w poniedziałek dnia 4 b.m. pod przewodnictwem prezesa dyr. Jana Krzyżanowskiego. Na wstępie prezes złożył sprawozdanie finansowe, a następnie sprawozdanie administracyjne i zaznaczył, że agendy Towarzystwa rozszerzają się coraz więcej. Liczba wynadkó na pogotowiu dochodzi miesięcznie do kwoty 1200. Wydział Towarzystwa przedstawił zaproszenie na utworzenie akademii w Krakowie. Towarzystwo Ratunkowe z powodu 30-letniego istnienia te-

goż oraz uchwalił, aby Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe wzięło udział w Wystawie Towarzystw Ratowniczych w Warszawie, w czasie od 24 kwietnia do 5 maja br. oraz w Wystawie Ligi Obrony Powietrznej Państwa, która odbędzie się 30 kwietnia br. w Krakowie.

— **„OSTATNIE POGLĄDY ZAGRANICY O WOJNIE POWIETRZNEJ“.** Na ten ciekawy i bardzo interesujący temat wygłosi jutro w piątek o godz. 6-ej w Kasyne garnizonowej w Krakowie odczyt dowódcy 3-ej Grupy Aeronauczynej pułk. pil. Stanisław Jasłowski pt. „Dyskusja zagraniczna w ciągu ostatnich lat o wojnie powietrznej“. Odczyt będzie ilustrowany najnowszymi filmami lotniczymi.

— **DWA ODCZYTY O FOTOGRAFII WSPÓLCZESNEJ.** Dziś o godz. 7-ej wiecz. w sali kinowej Muzeum Przemysłowego wygłosi inż. Marjan Dederko odczyt na temat: Współczesna fotografia amatorska. Jutro o godz. 7-ej wiecz.: O fotografii i kinematografii w barwach naturalnych. Odczyty będą ilustrowane pokazem kinematograficznym. Wstęp 30 gr.

— **SPĘD I CENY KONI** na targu w Krakowie przy ul. Zabłocie były następujące: Ogółem sprzedano 306 koni i płacono za sztukę: za konie pojazdowe od 200—500 zł. za konie pociągowe lekkie od 180—400 zł. za konie rzeźne od 20—80 zł. Ze sprzedanych koni sprzedano: na wywóz zagranicę kraju 3 sztuki, na rzeź miejscową 11 sztuk. Ceny utrzymały się na poziomie targu poprzedniego. Popyt wzmożony za koniami lekkimi robotniczymi. Tendencja zwyczajowa.

— **PODRZUTEK NA SCHODACH.** Na schodach domu przy ul. Sławkowskiej 9 nieznana kobieta porzuciła dziecko płci męskiej około 3 miesiące liczące. Dziecko oddano do żłóbka miejskiego, za matką dochodzenia prowadzi policja.

— **ZŁODZIEJSKA SALATA.** Wojciech Salata (lat 19) robotnik, został aresztowany za kradzież nieprzemakalnej płachty wartości 150 zł na szkodę Markusa Kirschbauma zam. Berka Joselewicza 20.

— **WSPÓLNIEK CESARZA.** Wincenty Irzyk (lat 27) zam. Gęsia 8, został aresztowany jako wspólnik przytrzymanego za kradzież 300 zł Cesarza. Irzyk odebrał od Cesarza skradzioną kwotę. Pieczęć jednak przy nim nie znaleziono, tylko nowo zakupiony zegarek.

— **ZA KRADZIEŻ OWOCÓW** wartości 800 zł z zamkniętego magazynu przy ul. Krakowskiej 46, na szkodę Salomona Grossa, zostali aresztowani Markus Supinder (lat 24) robotnik, zam. Wadowicka 48 i Mejlch Hirschhorn (lat 25) robotnik, zam. Jakóba 8.

— oś —

LINOLEUM, CERATY, DYWANY
A. NUSSBAUM, DIETLA 45.

— oś —

— **ZEBRANIE TOWARZYSKIE** Zyd. Tom Gimnast odbędzie się w niedzielę dnia 10 b.m. o godzinie 7-mej wiecz. w Ż. T. G. 865x

ZE SPORTU

Ze Związku Makkabi w Polsce

AKADEMIE MAKKAJADY. W szeregu miast polskich odbyły się w dniu otwarcia Makkajady uroczyste akademie zawody sportowe oraz pochody przez ulice miasta. Zebrane sumy przekazane zostały na rzecz Ocar Hamakabi.

OBOZY LETNIE. Egzekutywa poczyniła już przygotowania do uruchomienia w r. bieżący obozów dla instruktorów i przodowników sportowych. Zostaną zorganizowane dwa obozy (męski i żeński) w dwóch turnusach miesięcznych w lipcu i czerwcu. Obozami kierować będą wybitne siły fachowe. Kończący obóz otrzymają odpowiedni dyplom Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego oraz WZ Makkabi w Polsce. Szczegółowy program obozów, warunki uczestnictwa itp. zostaną ogłoszone w specjalnym okólniku do klubów.

REFERAT NOWOPOWSTAŁYCH KLUBÓW Przy Egzekutywie powstał Referat dla nowopowstałych młodych klubów. Referat powyższy u dziela klubom młodym porady prawne, instrukcje sportowe itp. W najbliższych dniach zostaną zaangażowani specjaliści instruktorzy sportowi, którzy odwiedzać będą wszystkie młode kluby i na miejscu organizować będą pracę sportową tych klubów.

ZJAZDY SPORTOWE. W najbliższym czasie zwołany będzie szereg zjazdów sportowych Związku „Makkabi“ w Polsce różnych dziedzin sportowych. Zjazdy powyższe omówią szczegółowo stan danej dziedziny sportu w WZ Makkabi oraz ułożą kalendarz rozgrywek o mistrzostwo klubów żydowskich.

— oś —

— **WYSTĘPY KONCERTSKE** (KFP 16dz) — Tallin (Estonia) 10:00 w Łodzi — Tallin — Białystok 11:30 w

Z TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— **Z TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO.** Wspaniałe widowisko „Egmont“ powtórzone będzie dzisiaj i jutro po cenach niższych. W sobotę rozpocznie krótką gościnę na scenie krakowskiej znana komita artysta Kazimierz Junosza-Siepecki w efektownej i świetnie pod względem teatralnym skonstruowanej sztuce Andrejewa „Tea, którego biją po twarzy“. W niedzielę popołudniu po cenach niższych „Dzika pszczoła“.

— **„EGMONT“ NA PRZEDSTAWIENIU SZKÓŁ NEM.** W poniedziałek dnia 11 b.m. o godz. 3:30 popoł. odbędzie się przedstawienie dla szkół arcydzieła Goethego „Egmont“.

— **„MARTA“ FLOTOWA Z ADĄ SARI.** W dniu 11 b.m. powtarza opera krakowska operę Flo-towa „Marta“ czyli „Kiernasz w Ryszmondzie“. W poniedziałkowym przedstawieniu obok p. Ady Sari wystąpią chlubnie znani naszej publiczności śpiewacy pp.: Chłdakowska, Szymonowicz, Mazanek, Mazurek i Kruszewski. „Marta“ dana będzie po cenach niższych.

— **Z KRAKOWSKIEGO TEATRU ŻYDOWSKIEGO.** Ostatnie 3 występy zespołu operetkowego z Nechamą, Kadyszem, Chaszem: w sobotę 9 b.m. o godz. 8:45 wiecz. wystawione zostaną „3 operetki w jednym wieczorze“. Latwo wpadające w ucho melodyjne piosenki, oryginalne ewolucje taneczne, nowe kostjmy i dekoracje zapewniają wieczorowi należyte powdzenie.

— **IV. KONCERT-FESTIVAL LAUREATÓW KONKURSU SZOPENOWSKIEGO,** wykonają pianiści Abram Lufer i Leonid Sagałow a to dziś w czwartek w teatrze „Bagatela“. Artysty ci grą swą podczas Konkursu wywołali zachwyt u członków jury, prasy i publiczności.

— **IMRE UNGAR,** fenomenalny pianista, na ogólne żądanie, wystąpi po raz drugi i ostatni w piątek dnia 8 b.m. w teatrze „Bagatela“.

— **PREMJERA OPERETKI „TARG NA DZIEWCZĘTA“ W KATOWICACH.** W piątek dnia 8 b.m. Teatr Polski z Katowic daje jako premierę doskonałą operetkę Jacobiego pt. „Targ na dziewczęta“ w reżyserji p. Domosławskiego, tańcami i ewolucjami układu nowo pozyskanego baletmistra z opery lwowskiej i poznańskiej p. Józefa Ciesielskiego oraz wypróbowanego zespołu w osobach pp. Korabianki, Nochowicz, Rozwadowskiej, Dembowskiej, Domosławskiego, Jastrzębskiego, Karaszkowskiego, Kłocińskiego i innych.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Czwartek 8 wiecz.: „Egmont“.

Piątek 8 wiecz.: „Egmont“.

TEATR POLSKI W KATOWICACH

Czwartek w Bielsku: „Noc w San Sebastjano“; w Przeszynie Śląskich: „Damy i Huzary“.

Piątek 7:30: „Targ na dziewczęta“ (operetka — premjera).

REPERTUAR KINOTEATRÓW

ADRIA: „Wesoły porucznik“ (M. Chevalier).
APOLLO: „Liljanka chce się rozwieść“ (Liljan Harey, Henryk Garat).

BAGATELA: „Rok 1914“ (Jadwiga Smosarska, Witold Conti).

SLONCE: „C. k. Feldmarszałek“.

SZTUKA: „Taka słodka dziewczyna, jak ty“ (Army Ondra, Zygfryd Arno).

UCIECHA: „Szanghaj-Exkress“ (Marlena Dietrich).

WANDA: „Niewinna grzesznica“ (Joni Crawford, Clark Gable, Cliff Edwards).

Białymstoku, Union (Łódź)—Oberschlesien 31 (mistrz drużynowy Śląska niem.) 11:5 w Łodzi, Szwecja—Dania 10:6 w Sztokholmie, Wilno—Estonia 6:10 we Wilnie.

MIEDZYNARODOWE ZAWODY PLYWACKIE W SIEMIANOWICACH odbyły się w krytej hali przy udziale najlepszych pływaków obu Śląskó i słynnego Niemca Deutscha z Wrocławia. Uzyskano dwa wyniki lepsze od rekordów polskich (Karliczka na 200 m wznak i Jankuliszewski na 200 m klasycznym), nie do zweryfikowania; jednak z powodu zbyt krótkiego toru. Mecz waterpolowy wygrał EKS Katowice z KPS Siemianowice 4:3. Startowało przeszło 50 pływaków z 8 klubów. Rezultaty doskonałe.

BIEGI NA PRZELĄZ

Warszawa. Doroczny wiosenny WOZŁA na 5 km. 1) Puchalski (Legia) w 19,02 min. Pamię na 700 mtr. 1) Koczanówna (AZS). — Lwów. Na 4 km. 1) Jaworski (Pogoń) 14,39,3. 2) Judenberg (Dror). — Katowice. Seniorów na 5,5 km 1) Hartlik (Stadion), juniorzy na 3,5 km 1) Strach (Stadion), pamię 1500 mtr. 1) Szasówna (Pogoń). — Poznań. Doroczny POZŁA 1) Robiński (Warta). — Łódź. Na 2800 m dla stowarzyszonych 1) Starostka na 2100 mtr dla niestowarzyszonych, 1) Krawczyk na 1200 dla pań 1) Smetkówna.

Rząd reguluje produkcję węglową

(Telefoniem od naszego korespondenta)

Warszawa 6. 4. Sin. W piątek ogłoszony będzie w Dzienniku Ustaw dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z mocą ustawy, upoważniający rząd do uregulowania produkcji i obrotu węglem. Dekret ten daje ministrowi przemysłu i handlu prawo kontroli nad wydobyciem i zbytem węgla zarówno w eksporcie zagranicznym jak i w sprzedaży na rynku krajowym. Minister będzie upoważniony do regulowania dostaw węgla dla ludności oraz dla poszczególnych ośrodków przemysłowych w kraju w drodze udzielania poszczególnym kopalniom spe-

cialnych licencji. Ponadto minister przemysłu i handlu będzie mógł ustanawiać kontyngenty dla kopalń i będzie miał prawo normowania wywozu węgla z kopalń ustanawiając jego kolejność, przyczem ministerstwo udzielać będzie prawa eksportu węgla tylko kopalniom produkującym a nie dotkniętym redukcją. Nadto wprowadzony będzie specjalnem rozporządzeniem tzw. specjalny fundusz eksportowy ustanawiający specjalne opłaty od 2—3 zł. od tonny na rzecz tego funduszu.

Radykali francuscy nie chcą odnowienia sojuszu z Polską

Warszawa 6. 4. Sin. Ze wszystkich artykułów, jakie ukazały się w prasie polskiej w odpowiedzi na wynurzenia radykalisty francuskiego Pfeiffera prasa francuska przedrukowała jedynie w streszczeniu PATnej artykuł „Gazety Polskiej”. W dzisiejszej „La Republique”

organie partii radykalnej w artykule redakcyjnym ukazała się odpowiedź na oświadczenie „Gazety Polskiej”, która się kończy następująco: „Zresztą wszyscy radykali francuscy nie żyją sobie odnowienia sojuszu polsko-francuskiego”.

Rozruchy antyrządowe w Nowej Fundlandji

Londyn 6. 4. (L) W St. John na Nowej Fundlandji doszło wczoraj do nowych wykroczeń antyrządowych w następstwie których rząd nowofundlandzki podał się do dymisji. Tłum liczący kilka tysięcy osób zebrał się przed gmachem parlamentu, domagając się natychmiastowego przyjęcia delegacji przez premiera rządu. Po otrzymaniu odpowiedzi odmownej tłum wtara-

gnął do parlamentu porozbił urządzenie wewnętrzne, a dokumenty urzędowe powyrzucał przez okno na ulicę. Premierowi z trudem tylko udało się wymknąć z rąk rozbestwionego tłumu przy pomocy 3 księży. Wobec groźby wybuchu poważnych rozruchów rząd nie widział wyjścia z sytuacji i postanowił ustąpić.

Groźna powódź w województwie wołyńskim

Równe 6. 4. PAT. Dzisiaj w nocy, skutkiem naporu wód runął w Ostrogu na rzece Wilji most łączący 2 dzielnice miasta. Most spłynął do Horynia. W powiecie rówieńskim woda na Horyniu przybiera ustawicznie mimo, że lody jeszcze nie popękały. Poziom Horynia podniósł się o 3 m. 70 cm. Ludność okoliczną przygotowała do ewakuowania domów nadbrzeżnych. W pobliżu Kiewania rzeka Stubla zniosła kilka drobniejszych mostów i uszkodziła most na szosie Równe — Luck oraz zniosła most w Rudzie Krasnej. W Zdobubowie rzeka Ustja zerwała tamę na stawie. Woda w Równem dochodzi do toru kolejowego linii Warszawa — Zdobunow i podmyła most kolejowy. W Zdobunowie woda rzeki Ustji zalała ulice, wiodące na

stację kolejową. Woda sięga toru. Dwa mosty drewniane w mieście poważnie zagrożone. Woda przelewa się przez mosty. Ruch na mostach zamknięty. Kilkaset osób z ulic nadbrzeżnych i przylegających do zalanych obecnie bagien, przymusowo w nocy ewakuowano. Dotychczas ofiar w ludziach nie było. Z powodu częściowego zalania elektrowni miejskiej wyłączono światło z kilku dzielnic miasta.

Równe 6. 4. ŻAT. Z powodu wylewu rzeki Ustie wiele domów żydowskich znalazło się pod wodą. Najbardziej dotknięta klasą powodzi została uboga ludność żydowska. Magistrat wydał szereg zarządzeń ochronnych.

Wezbrane rzeki małopolskie

Nowy Targ 5. 4. Potok Krośnica płynie drogą Krościenko—Czorsztyn na długości około 300 metrów. Most na drodze gminnej Jabłówka—Zubrzyca ma dwa przesła zerwane. Również uszkodzony jest most w Hubie. Pochód łodów kończy się.

Mielec 6. 4. Stan wody na Wiśle utrzymuje się i wynosił o godzinie 14.45 — 332 cm ponad normalny. W Rzechowie na Wisłocze woda przecieka ponad wałami. Niebezpieczeństwa jednak nie ma.

Żrwiec 6. 4. Na Sole stan wody wynosi 340 cm ponad normalny. Pada deszcz.

Nowy Sącz 6. 4. Stan wody na Dunajcu przybiera z godziny na godzinę. Dzisiaj o godzinie 8 rano stan wynosił 348 cm ponad normalny. Wczoraj wieczór padał obfity deszcz połączony z burzą. Przedmieścia Wólka i Helema są zalane wodą. Stan wody obecnie jest tylko

17 cm niższy od stanu w czasie wezbrania w roku zeszłym. Narazie nie ma powodu do ewakuowania ludności.

Wadowice 6. 4. Stan wody na Skawie wynosi 140 cm ponad normalny. Na wodowskazie koło Zatora zanotowano 170 cm.

Mielec 6. 4. Na Wiśle, na wodowskazie w Nizinach wykazuje 458 cm ponad stan normalny. Wisłoka wykazuje plus 430 cm. Poziom wody ciągle wzrasta, wobec czego zachodzi obawa o most w Przecławiu, na którym opierają się jodozwal. Akcja w kierunku ratowania mostu jest w toku.

Żywiec 6. 4. Kulminacyjny punkt wodostanu na Sole minął ubiegłej nocy koło godziny 24-ej, wynosząc plus 358 cm. Nad ranem woda zaczęła opadać. Ponieważ jednak w nocy nastąpiło ocieplenie i pada gęsty deszcz, od godziny 5-ej rano woda znów zaczęła wzbiierać.

Loty nry: 82.103. 93.014, — 2.000 zł. nry: 1.181 4.680 5.179 5.508 8.078 20.727 41.842 44.373 54.731 56.025 72.078 90.094 91.483 110.965 115.567 117.808 117.893 120.486 146.027 148.857

GIEŁDA KRAKOWSKA

Kraków, 6. 4. 1932. Akcje w zaniedbania. Dolar bez zmiany.

Papiery procentowe: 4-proc. Prem. Poz. inwestycyjna 91—92

Zebrań giełdowe cechowało minimalną chęć do zawierania transakcji. Większość efektów z braku zainteresowania w zupełnym zastoju. Do transakcji doszło jedynie z papierów procentowych 4-proc. Prem. Poz. inwestycyjną po kursie nieco mocniejszym. Obroty stosunkowo niewielkie. Kurs słaby.

Na pogiełdziu objaw podobny. W małych pozycjach robiono 3-proc. Pożyczką Budowlaną po kursie 38.75 bez zmiany.

Waluty i dewizy oficjalnie bez notowania.

Na rynku walutowym w obrocie prywatnym i międzybankowych zasadniczych zmian nie zanotowano. Różnice kursowe drobne. Uspokojenie spokojne. Podaż na ogół wystarczająca. W Krakowie dolar gotówkowy 8.88 i pół do 8.90, czek bankowo 8.90—8.92. Kursy orientacyjne: Marka niemiecka gotówka 208.50—210.50, wypłata 210.25—212.25. Funt szterling 33.50—34. Frank szwajcarski 173.25—173.75

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 6. 4. PAT. Akcje: Bank Polski 85.50 85, 84.75, Lilpop 15, 15.25 Pożyczki: 4 proc. inwestycyjna 89.75, 90.25, 4 proc. inwestycyjna seryjna 97, 6 proc. dolarowa 60.25, 4 proc. dolarowa 48.25, 7 proc. stabilizacyjna 57.50, 72.50, 57.25, Listy zast. BGK. bez zmiany.

Waluty: Dolar 8.90, 8.92, 8.88. Diwezy: Belgja 124.85, 125.16, 124.54, Gdańsk 74.35, 174.78, 173.92, Londyn 33.75, 33.91, 33.59. Nowy Jork 8.909, 8.929, 8.889, teleg. 8.914, 8.934, 8.894, Paryż 35.17, 35.26, 35.08, Szwajcaria 173.20, 173.63, 172.77, Włochy 46.15, 46.38, 45.92, Berlin pryw. 211.90.

GIEŁDA POZNAŃSKA

Poznańska giełda zbożowa z dnia 6. 4. 1932. Ceny transakcyjne: żyto 117 i pół ton 26, pszenica 30 ton 26 i trzy czw., ceary orientacyjne: żyto 25 i trzy czw. do 26, pszenica 26 i pół do 26 i trzy czw. Reszta bez zmian, usposobienie spokojne.

GIEŁDA WIEDENSKA

Wiedeń, 6. 4. PAT. Waluty i dewizy: Berlin 168.60—169.60, Budapeszt 124.295, Londyn 26.75—26.95, Nowy Jork 709.20—713.20, Paryż 28.08—28.14, Warszawa 79.44—79.89, Zurych 137.75—138.40, Praga 21.01 i pół do 21.13 i pół, Amerykańskie 707.75—713.75, Niemieckie 168.20—169.40, Angielskie 26.58—26.82, Francuskie 27.90—28.10, Włoskie 37.06—37.34, Polskie 79.25—79.85, Szwajcarskie 137.10—138.36

GIEŁDA ZURYCHSKA

Zurych, 6. 4. PAT. Paryż 20.31 i pół, Londyn 19.41, Nowy Jork 5.14 i pięć ósmych, Belgja 72, Włochy 26.53, Berlin 122.10, Praga 15.24, Warszawa 57.70, Bukareszt 3.07.

—o—

Białystok eksportuje do Persji

W ostatnich dniach zawarte zostały przez przemysł białostocki poważniejsze transakcje eksportowe na rynki Bliskiego Wschodu, przede wszystkim zaś do Persji. Transakcje te, obejmujące towary wełniane i konfekcyjne są pierwszą próbą wejścia na ten rynek, na którym cały szereg ograniczeń importowych stworzył dla eksporterów polskich sytuację niezwykle trudną. Przedstawiciele importerów perskich, którzy w związku z temi zakupami bawili w Białymstoku, oświadczyli, iż w razie pomyślnego wyniku uplasowania zakupionej manufaktury, jeszcze w ciągu bieżącego sezonu zakupy te powtórzą.

JAKA BĘDZIE POGODA?

(Telefoniem od naszego korespondenta)

Warszawa 6. 4. Sin. Prawdopodobny przebieg pogody na czwartek 7 bm.: Wyżyna małopolska. Śląsk. Podhale, Tatry i Małopolska wschodnia: Zachmurzenie zmienne, chłodno. Umiarkowane wiatry zachodnie.

—o—

Chile znosi walutę złotą

Nowy Jork 6. 4. (R) Z Santiago de Chile donoszą, że parlament chilijski przyjął wczoraj projekt ustawy w sprawie zniesienia waluty złotej. Po przyjęciu przez obie Izby projekt został przedłożony do podpisu prezydentowi republiki, poczem natychmiast wejdzie w życie.

to wygrał wczoraj na loterii?

Warszawa, 6. 4. Sin. W dzisiejszym ciąguern loterii padły większe wygrane na następujących numerach: 10.000 zł. wygrał nr. 147.898, — 3.000

„Świat potrzebuje spokoju ducha i ograniczenia wydatków na uzbrojenie”

Z czym jedzie Stimson do Genewy?

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Waszyngton 6. 4. (R) Prezydent Hoover udzielił wczoraj przedstawicielom prasy amerykańskiej wyjaśnień w sprawie podróży sekretarza stanu Stimsona do Genewy. Hoover wskazał najpierw na instrukcję, jakich udzielił przed dwoma miesiącami delegacji amerykańskiej wyjeżdżającej na konferencję rozbrojeniową do Genewy. Instrukcje te zmierzały do przyczynienia się do rozwiązania kwestji rozbrojenia. Świat potrzebuje spokoju ducha i ograniczenia wydatków na uzbrojenie i tego należy się spodziewać od konferencji rozbrojeniowej. Dlatego też prezydent Hoover prosił sekretarza Stimsona, aby wyjechał do Genewy i wspólnie z delegacją amerykańską współdziałał w kierunku osiągnięcia decydujących rezultatów na konferencji rozbrojeniowej. Życzeniem Ameryki jest, aby osiągnięte zostały wyniki uchwytne i ostateczne, chociażby one nie były natury rewolucyjnej. Ze względów psychicznych i gospodarczych należy światu dać daleko idące ulgi, i to jest jedyny cel podróży Stimsona do Europy. Wreszcie podkreślił Hoover, że podczas swego pobytu w Europie Stimson nie będzie się zajmował kwestją długów wojennych, ani też nie będzie w tej sprawie pro-

wadził żadnych rozmów.

Waszyngton 6. 4. (R) W uzupełnieniu oświadczenia prezydenta Hoovera departament stanu komunikuje, że w Genewie sekretarz stanu Stimson położy największy nacisk na zniesienie broni zaczepnej jak łodzi podwodnych, ciężkich i lżejszych aut pancernych i czołgów, łatwo przenośnej artylerji ciężkiej, samolotów do bombardowania, oraz instrumentów służących do prowadzenia wojny chemicznej i bakteriologicznej. Dalej będzie dążył Stimson do osiągnięcia porozumienia w sprawie obniżenia wydatków wojskowych z równoczesnym obniżeniem stanu osobowego armji. Co się tyczy pogłosek podawanych przez prasę amerykańską, jakoby Stimson zamierzał poruszyć w Europie kwestję długów wojennych, departament stanu oświadcza, że są to wszystko plotki, które zdolne są jedynie wzmocnić opór Kongresu i utrudnić Stimsonowi jego akcję. Prezydent Hoover dąży jedynie do ograniczenia wydatków na uzbrojenie, uważając je za największą zapórę na drodze do złagodzenia kryzysu światowego.

Doskonałe wyniki pływackie na Makkabiadzie

Tel Awiw 6. 4. PAT W Haifie odbyły się zawody pływackie Makkabiady, dając szereg dobrych wyników sportowych: 100 mtr. styl dowolny: 1) Steiner (Czechosłowacja) 1 min. 0'8 sek., 400 mtr. styl dowolny 1) Kramer (Ameryka) 5 min. 35 sek., 1500 mtr. styl dowolny 1) Guth (Austria) 22 min 56'8 sek., 200 mtr. na wznak 1) Wilhelm (Czechosł.) 3 min. 6 sek., 100 mtr. na wznak 1) Hay (Czechosł.) 1 min. 13'8 sek., Sztafeta 3x100 mtr. styl zmienny 1) drużyna czeska 3 min 47,2 sek., Sztafeta 4x200 mtr. styl dowolny 1) drużyna czeskosłowacka 11 min. 22 sek.

W pływaniu pań w biegu na 100 mtr. styl dowolny 1) Austriaczka Loewy 1 min. 18 sek., w biegu na 300 mtr. styl dowolny 1) Loewy 4

min 36,8 sek., 200 mtr. styl klasyczny 1) Austriaczka Wertheimer-Binenfeld 3 min. 28 sek.

Tel Awiw 6. 4. PAT. W finale turnieju tenisowego na Makkabiadzie spotkały się reprezentacje Polski i Czechosłowacji. Zwyciężyła drużyna czeska 4:1. Tym sposobem Polska w turnieju tenisowym zajęła drugie miejsce. Najładniejszą walkę w meczu finałowym stoczył Hecht z Witmanem z Polski bijąc go w 4-ech setach 6:3, 4:6, 6:3, 6:1.

Jeżozłima 6. 4. ŻAT. Polska reprezentacja bokserska odniosła szereg zwycięstw na Makkabiadzie. Urkiewicz (Polska) zwyciężył Neumanna (Palestyna), Dawidescu został pokonany przez Andersa z Polski, Birenzweig (Polska) pokonał Wolhaendiera (Palestyna).

Jak brzmi wyrok w procesie moskiewskim?

Moskwa 6. 4. PAT. Agencja Tass podaje: Werdykt kolegium wojskowego najwyższego trybunału ZSRR w sprawie Sterna i Wasiljewa brzmi następująco: Sledztwo sądowe wykazało: 1) że obywatel polski Wsiewołod Lubarski, przybyły w roku 1928 z Warszawy do Moskwy w charakterze polskiego kurjera dyplomatycznego, zorganizował wraz z siostrą, Szetkowską-Lubarską, Borysem Lubarskim, Leonem Lubarskim i innymi osobami kontrrewolucyjną grupę terrorystyczną.

2) że członek tej grupy Leon Lubarski działał stosownie do instrukcji wspomnianej grupy zabijając w Moskwie dnia 16 sierpnia strzałami z rewolweru naczelnego inspektora armji Szaposznikowa.

3) że w wyniku śledztwa w sprawie zabójstwa Szaposznikowa aresztowano część członków grupy, którzy zostali skazani w r. 1929, podczas gdy inni członkowie grupy kontynuowali kontrrewolucyjną działalność.

4) że w przekonaniu, iż najsukuteczniejszym środkiem obalenia władzy sowieckiej byłaby brojna interwencja przeciwko ZSRR ze strony sił kapitalistycznych, która mogłaby nastąpić w wyniku pogorszenia się sytuacji zagraniczo-politycznej ZSRR — grupa terrorystyczna Wsiewołod Lubarskiego postanowiła zgłosić ambasadora niemieckiego w Moskwie v. Dirksena w końcu 1931 — w ten sposób doprowadzić do wybitnego pogorszenia się sto-

sunków niemiecko-sowieckich oraz do zerwania stosunków dyplomatycznych.

5) że grupa poćledła Sergiuszowi Wasiljewowi zorganizowanie tego aktu terrorystycznego i że ten ostatni powierzył ze swej strony bezpośrednie wykonanie aktu terrorystycznego Sztternowi, osobiście znanemu Wasiljewowi z jego przekonań antysowieckich.

6) że Szttern opracował w porozumieniu z Wasiljewem plan wykonania aktu terrorystycznego.

7) że przywłaszczwszy sobie z mieszkania swego szwagra rewolwer, Szttern rozpoczął w lutym br. systematyczne obserwowanie gmachu ambasady, jak również samochodu ambasady niemieckiej, odbywając przytem wielokrotne spotkania z Wasiljewem, który udzielał Sztternowi rad i instrukcji w sprawie technicznego wykonania aktu terrorystycznego.

8) że wyczekując 5 marca 1932 przy zbliżeniu ulic Leontjewskiej i Herzena na samochód ambasady niemieckiej z chorągiewką o barwach niemieckich i przyjąwszy za ambasadora radcę ambasady niemieckiej v. Twardowsky'ego, który jechał samochodem Szttern dał do niego 5 strzałów z rewolweru, zadając v. Twardowsky'emu cięższą ranę w dłoń i lżejszą w szyję.

W ten sposób została stwierdzona wina Wasiljewa i Sztterna wobec władzy sowieckiej i ich udział w przygotowaniu i wykonaniu aktu terrorystycznego.

Z sali koncertowej

Dwa pierwsze wieczory festiwalu Chopinowskiego

Poza popisami uczniowskimi szkół muzycznych nie pamiętam w Krakowie takiego koncertu, obejmującego ogółem sześć wieczorów i ośmiu wykonawców, oznaczonych nagrodami na konkursie Chopinowskim w Warszawie. Młodzi ci ludzie z różnych stron Europy, wyróżnieni z masy współzawodników omalże nie uginają się w tych dniach pod słońcem, ale i ciężkimi brzemieniem świeżutkiej ich sławy: nocą w wagonie, wieczorem w sali koncertowej — tak prawie dzień w dzień już od zakończenia konkursu.

W grze tych pięciu laureatów uderza charakterystyczny moment: w głównej linii wyczucia i odczucia muzyki Chopina obcy sobie ci pianiści, spotykają się mimo zupełnie odmiennych szkół i metod z których wyszli. Oczywiście temperament danego wykonawcy, jego sprawność techniczna i życie wewnętrzne formują sobie swojego Chopina, jednak zasadniczych różnic interpretacji, jakiegoś odmiennego z gruntu ujęcia nie można było zauważyć u ani jednego. Dwaj Żydzi rosyjscy, Gutman i Grossman, uczniowie i asystenci prof. Neuhausa w konserwatorium moskiewskim, przybywający z tajemniczego dla nas świata sowieckiego, zupełnie tak samo nierewolucyjnie stosowali się do tej muzyki jak młodzieńcy szesnastoletni Karolyi i Lili Herz z Węgier oraz Engel z Niemiec. Wszyscy technicznie wysoko zaawansowani nie wykazali jednak skończonego mistrzostwa: dwaj pierwsi posiadają niezmiernie subtelne uderzenie, umożliwiające nadzwyczaj delikatne pianino. Herz i Engel wysuwają na pierwszy plan moment rytmiczny, a Karolyi nieco za „aktling” ma przed sobą świetną przyszłość.

Zainteresowanie publiczności było dotąd minimalne.

Dr. A.

Wybory we Francji — 1. i 8. maja

Paryż 6. 4. (B) Dziś przedpołudniem odbyła się Rada ministrów, na której premier Tardieu złożył sprawozdanie z przebiegu obrad konferencji francusko-angielskiej w Londynie. Rada ministrów ustaliła termin wyborów do Izby francuskiej na 1 maja. Wybory ściślejsze odbędą się 8 maja.

Samolot pasażerski w płomieniach

Wiedeń 6. 4. (W) Ponad lotniskiem w Aspern zapalił się samolot pasażerski Berlin—Praga—Wiedeń na chwilę przed lądowaniem. Pilotowi udało się jednak sprowadzić aparat na ziemię, tak, że podróżnych i pocztę zdołano jeszcze w ostatniej chwili wyratować.

Strajk drukarzy w Budapeszte

Budapeszt 6. 4. (R) Na znak protestu przeciw zawieszeniu dziennika socjalistycznego „Nepsza wa” drukarze i zecerzy budapeszteńscy proklamowali 24-godzinny strajk.

nej z instytucji państwa polskiego, zorganizował akcję terrorystyczną przeciwko ambasadorowi niemieckiemu v. Dirksenowi w celu doprowadzenia do pogorszenia się sytuacji polityczno-zagranicznej ZSRR i powierzył bezpośrednio wykonanie wspomnianego aktu Sztternowi, który też akt ten w tym celu przygotował, a podobnie też stwierdzona została wina Sztterna, który, będąc wrogiem władzy sowieckiej, popierał w celu pogorszenia sytuacji zagraniczo-politycznej ZSRR z udziałem Wasiljewa akcję terrorystyczną przeciwko ambasadorowi Republiki Niemieckiej, dając w kierunku samochodu ambasady niemieckiej 5 strzałów, raniąc w szyję i rękę radcę ambasady niemieckiej v. Twardowsky'ego, którego Szttern przyjął za ambasadora Republiki Niemieckiej. Na podstawie wymienionych powyżej faktów i mając na uwadze, że akty terrorystyczne popełnione w stosunku do przedstawicieli dyplomatycznych państw, utrzymujących normalne stosunki z ZSRR stanowią najcięższą zbrodnię przeciwko ZSRR, która zażądała za siebie najwyższego wyroku karę śmierci, wnikliwie natychmiastowo Instytut ZSRR, kierując się tym, że Wasiljew i Szttern są polskimi agentami, którzy w ten sposób doprowadzili do wybitnego pogorszenia się sto-

NOWEGO DZIENNIKA

Wydawca: Za Spółkę Wyd. „Nowy Dziennik”: Zygmunt Hochwald. — Redaktor naczelny: Dr. Wilhelm Berkelhammer.
odpowiedzialny: Zygmunt Moses. — Nowa Drukarnia Dziennikowa, Kraków, Orzeszkowej 2, pod zarządem Maksymiljana Feldmanna